

Mezinárodní rozhodčí soud v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno vydává na základě ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů a § 28 zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů

**Řád Mezinárodního rozhodčího soudu v Praze
při Českomoravské komoditní burze Kladno
o rozhodčím řízení**

**Část první
Základní ustanovení**

Čl. 1

- 1) Mezinárodní rozhodčí soud v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno (dále jen Rozhodčí soud) je stálý nezávislý rozhodčí soud, který rozhoduje spory nezávislými rozhodci. Spory, které mohou být rozhodovány před Rozhodčím soudem, jsou ve smyslu § 2 a 28 zákona č. 229/1992 Sb. spory z burzovních obchodů, o kterých by jinak rozhodovaly civilní soudy a obchodní spory z mimoburzovních obchodů, jejichž předmětem jsou komodity, jimiž se na burze obchoduje. Rozhodci při rozhodování sporů postupují podle použitelných předpisů o rozhodčím řízení. Rozhodčí soud současně vystupuje jako nezávislý orgán pro urovnávání sporů mimo rozhodčí řízení (alternativní urovnávání sporů). Odpovídající úprava jednotlivých druhů alternativního urovnávání sporů je provedena v samostatných předpisech Rozhodčího soudu.
- 2) Z rozhodování před Rozhodčím soudem jsou vyloučeny spory, u nichž přenesení pravomoci k jejich projednání a rozhodnutí na rozhodce nepřipouští právní předpisy.
- 3) Rozhodčí soud rozhoduje spory uvedené v předchozích odstavcích, jestliže jeho pravomoc k projednání a rozhodnutí věci vyplývá pro daný spor:
 - a) z mezinárodní smlouvy;
 - b) z rozhodčí smlouvy uzavřené mezi stranami splňující náležitosti podle právních předpisů;
 - c) z projevů stran v zahájeném rozhodčím řízení, ze kterých vyplývá nepochybná vůle podřídit se pravomoci Rozhodčího soudu.
- 4) Předseda Rozhodčího soudu může ve vztahu ke každé jednotlivé žalobě rozhodnout tak, že věc nebude připuštěna k projednání a rozhodování u Rozhodčího soudu, pokud dospěje k závěru, že obsah rozhodčí smlouvy, příp. obsah dohody stran o postupu v řízení, resp. charakter nároků uplatňovaných v žalobě není v souladu s použitelným právem nebo v souladu s tímto Řádem, příp. v souladu se zásadami, o které se opírá činnost Rozhodčího soudu. Takové rozhodnutí sdělí Rozhodčí soud žalobci nejpozději do 10 dnů od zahájení řízení. Dnem doručení tohoto rozhodnutí řízení končí. Předseda Rozhodčího soudu může rovněž rozhodnout o tom, že posouzení pochybností ve smyslu první věty tohoto odstavce postoupí předsednictvu Rozhodčího soudu.

- 5) Nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu nemůže vytýkat strana, která se pustila do projednávání sporu ve věci samé, aniž by nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu namítla.¹ K námitce vznesené později než při prvním úkonu ve věci samé se nepřihlíží, když rozhodci za těchto okolností pouze rozhodnou, že taková námitka nebyla podána včas. To neplatí, jde-li o námitku, že ve věci nelze dle obecně závazných právních předpisů rozhodčí smlouvu uzavřít, kterou je možné vznést kdykoliv v průběhu řízení a rozhodci jsou povinni se jí zabývat.
- 6) Otázky řízení před Rozhodčím soudem, které nejsou upraveny v tomto Řádu, se řídí ustanoveními zákona č. 216/1994 Sb., ve znění rozhodném pro daný spor s výjimkou případů, kdy strany sjednaly místo konání rozhodčího řízení v zahraničí. V takovém případě se odkazy na odpovídající úpravu českých závazných právních předpisů obsažené v tomto Řádu neuplatní v rozsahu, v jakém by tato úprava odporovala použitelnému *lex arbitri* v místě konání rozhodčího řízení.
- 7) Strany mohou v souladu s § 19 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. uzavřít dohodu o postupu v řízení, která je pro rozhodce závazná. Rozhodci nepostupují podle dohody stran v případech, kdy dohoda narušuje rovnost stran v řízení nebo kdy by v jejím důsledku došlo k porušení práva na spravedlivý proces nebo by se jednalo o dohodu nekompatibilní se základními zásadami, na nichž stojí tento Řád. Ustanovení čl. 1 odst. 4 tohoto Řádu tím není dotčeno.
- 8) Odkazy na Řád jsou odkazy na tento Řád Mezinárodního rozhodčího soudu v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno o rozhodčím řízení. Na řízení před Rozhodčím soudem se použije vždy Řád platný a účinný ke dni zahájení daného rozhodčího řízení, ledaže strany výslovně sjednají použití Řádu ve znění platném a účinném ke dni uzavření rozhodčí smlouvy.
- 9) Odkazy na zákon č. 216/1994 Sb. jsou odkazy na zákon České republiky č. 216/1994 o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů ve znění rozhodném pro konkrétní rozhodčí řízení. Pokud v mezidobí dojde ke změně zákona č. 216/1994 Sb., či k vydání nové úpravy o rozhodčím řízení, míní se takovým odkazem odkaz na analogicky nejbližší úpravu. Toto platí i pro odkazy na jiné právní předpisy v tomto Řádu.
- 10) Hovoří-li se v Řádu o rozhodčím senátu, míní se tím podle charakteru konkrétní úpravy i jediný rozhodce, je-li nebo má-li být spor projednán a rozhodnut jediným rozhodcem, a to aniž by to konkrétní ustanovení výslovně stanovilo.
- 11) Řád existuje paralelně v české a v anglické verzi, které jediné jsou závazné a které mají stejnou platnost a závaznost. Ve vztahu ke konkrétnímu řízení se lze odvolávat jen na verzi českou nebo anglickou. V případě, že by strany v konkrétní věci namítly nedostatek kompatibility těchto jazykových verzí a zdůvodnily jeho dopad na právě projednávanou věc, rozhodne o tom, která z verzí se použije pro potřeby daného konkrétního řízení rozhodčí senát. Rozhodčí senát si může vyžádat stanovisko předsednictva. Rozhodčí senát takovou situaci vždy hlásí předsednictvu za účelem přijetí obecných opatření, zejména

¹ § 15 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.

případných úprav v jedné z těchto jazykových verzí. Předsednictvo může takto postupovat kdykoli i ze svého vlastního podnětu, či z podnětu jakékoli třetí osoby. Jakékoli případné jiné jazykové verze Řádu, mimo verzi českou a anglickou, mají pouze orientační charakter. Pokud strany, příp. jiné osoby zúčastněné na řízení pracují s jinými případnými jazykovými verzemi, je pouze na nich, aby si samy provedly kontrolu s verzí českou a/nebo anglickou.

Čl. 2

Řízení před Rozhodčím soudem je jednoinstanční. Strany se však mohou dohodnout na přezkumu rozhodčího nálezu jinými rozhodci.² Na řízení o přezkumu rozhodčího nálezu, včetně podání odpovídajícího návrhu, se analogicky uplatní úprava Řádu.

Čl. 3

- 1) Jestliže dojde ke zrušení rozhodčího nálezu obecným soudem v návaznosti na návrh podaný kteroukoli ze stran z jiného důvodu než z nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, pokračuje se v rozhodčím řízení k návrhu kterékoli ze stran, a to v souladu s Řádem.
- 2) V případě absence jiné dohody stran jsou k opětovnému projednání věci povoláni původně jmenovaní rozhodci, s výjimkou případů, kdy by se jednalo o rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem. Takový rozhodce je z nového projednání a rozhodnutí věci vyloučen. Pro jmenování nového rozhodce se uplatní úprava, na jejímž základě došlo ke konstitování rozhodčího fóra, které vydalo zrušený rozhodčí nález.

Část druhá

Předsednictvo Rozhodčího soudu, rozhodci a tajemník

Čl. 4

Předsednictvo Rozhodčího soudu

- 1) Předsednictvo Rozhodčího soudu vykonává pravomoci a úkony svěřené mu tímto Řádem a všechny další úkony, které patří ve smyslu Statutu Rozhodčího soudu do pravomoci Rozhodčího soudu a které nepřísluší na základě Statutu ani žádného z předpisů vydaných Rozhodčím soudem jeho předsedovi, rozhodcům ani tajemníkovi Rozhodčího soudu.
- 2) Člen předsednictva nesmí být po dobu trvání své funkce jmenován v souladu s tímto Řádem předsedou Rozhodčího soudu do funkce jediného rozhodce, rozhodce (člena rozhodčího senátu) nebo předsedy rozhodčího senátu v konkrétním sporu rozhodovaném v rozhodčím řízení před Rozhodčím soudem.
- 3) Člen předsednictva může na základě jmenování stranou nebo volby rozhodců jmenovaných stranami vykonávat funkci jediného rozhodce, rozhodce (člena rozhodčího senátu) nebo

² § 27 zákona č. 216/1994 Sb.

předsedy rozhodčího senátu v konkrétním sporu rozhodovaném v rozhodčím řízení před Rozhodčím soudem s výjimkou případů, kdy se v téže věci podílel na rozhodování předsednictva o námitce vznesené vůči rozhodci či rozhodcům nebo na rozhodování předsednictva ohledně námítky nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu.

- 4) Člen předsednictva je vyloučen z rozhodování předsednictva ve věcech týkajících se rozhodčího řízení vedeného před Rozhodčím soudem, v němž vystupuje jako strana nebo zástupce některé ze stran nebo jako rozhodce (člen rozhodčího senátu), předseda rozhodčího senátu, či jako jediný rozhodce.
- 5) Kde tento Řád odkazuje a svěřuje určité pravomoci předsedovi Rozhodčího soudu, vztahuje se daná úprava taktéž na místopředsedu či místopředsedy Rozhodčího soudu zastupující předsedu v době jeho nepřítomnosti nebo zaneprázdnění.
- 6) Předseda Rozhodčího soudu může v jakékoli věci rozhodnout o tom, že rozhodnutí v jakékoli záležitosti spadající do jeho pravomoci přenese na předsednictvo Rozhodčího soudu. Předseda může též předložit takovou věc předsednictvu jen k jejímu posouzení a zaujetí stanoviska; tímto stanoviskem však předseda Rozhodčího soudu není vázán.
- 7) V případě, kdy je předmětem jednání a/nebo rozhodování předsednictva Rozhodčího soudu otázka týkající se konkrétního řízení vedeného u Rozhodčího soudu, uplatní se analogicky povinnost mlčenlivosti ve smyslu § 6 zákona č. 216/1994 Sb., pokud nebyl člen předsednictva Rozhodčího soudu této povinnosti zproštěn v souladu s citovanou úpravou.

Čl. 5 **Rozhodci**

- 1) Spory rozhodují rozhodci. Při výkonu funkce jsou rozhodci nestranní a nezávislí a nemají povahu zástupce kterékoli strany. Přijetím funkce rozhodce se tento zavazuje postupovat při výkonu funkce rozhodce a plnit povinnosti vyplývající z funkce rozhodce v souladu s tímto Řádem.
- 2) Společně s přijetím funkce rozhodce je tento povinen podepsat prohlášení o nezávislosti a nestrannosti, jakož i uvést veškeré okolnosti, které by mohly vzbudit oprávněné pochybnosti o jeho nepodjatosti a pro něž by mohl být jako rozhodce vyloučen. Toto prohlášení tvoří součást spisové dokumentace, k níž mají strany přístup. Rozhodce je dále povinen neprodleně písemně oznámit stranám a sekretariátu Rozhodčího soudu veškeré výše uvedené okolnosti, které vyvstaly nebo které zjistil v průběhu rozhodčího řízení.
- 3) Rozhodce je povinen před přijetím funkce rozhodce zvážit, zda má pro její výkon v konkrétním sporu dostatečný prostor tak, aby řízení bylo vedeno maximálně efektivně a nedocházelo v něm k žádným průtahům. V případě porušení této povinnosti je předsednictvo Rozhodčího soudu oprávněno přijmout odpovídající opatření dle čl. 8 Řádu.
- 4) Spory rozhodují rozhodci zapsaní ke dni zahájení řízení na listině rozhodců vedené Rozhodčím soudem. Na návrh strany konkrétního sporu může předsednictvo schválit jako rozhodce pro daný spor osobu nezapsanou na listině rozhodců. Pro tuto osobu platí veškeré

zde stanovené povinnosti a je vázána tímto Řádem, tak jako by na listině rozhodců zapsána byla.

- 5) Spory rozhoduje jediný rozhodce nebo rozhodčí senát složený ze 3 členů. V případě absence jiné dohody stran se konstituování rozhodčího senátu nebo jmenování jediného rozhodce provádí podle Řádu. Jestliže strany v rozhodčí smlouvě nesjednají počet rozhodců, náleží toto rozhodnutí tajemníkovi Rozhodčího soudu, který bude vycházet z komplikovanosti případu, hodnoty předmětu sporu a dalších okolností, které by mohly mít na počet rozhodců vliv. Bude-li to považovat za vhodné, může tajemník stranám poskytnout možnost se k počtu rozhodců vyjádřit. Rozhodnutí tajemníka o počtu rozhodců je konečné a strany proti němu nejsou oprávněny vznášet námítky. Tajemník může v konkrétním případě a podle svého uvážení předložit spis k takovému rozhodnutí předsedovi Rozhodčího soudu.

Čl. 6

Konstituování rozhodčího fóra povolaného k projednání a rozhodnutí věci

- 1) Má-li spor dle rozhodčí smlouvy rozhodovat rozhodčí senát složený ze 3 členů a nesjednaly-li strany jiný postup, jsou rozhodci jmenováni stranami v souladu s čl. 24 a čl. 31 Řádu. Jestliže strany nejmenují rozhodce ve stanovené lhůtě, jmenuje rozhodce předseda Rozhodčího soudu.
- 2) Vystupuje-li ve sporu více žalobců nebo více žalovaných, jednoho rozhodce jmenují společně všichni žalobci a jednoho rozhodce společně všichni žalovaní. Nedohodnou-li se žalobci nebo žalovaní ve stanovené lhůtě na jmenování rozhodce, jmenuje rozhodce předseda Rozhodčího soudu.
- 3) Má-li spor dle rozhodčí smlouvy rozhodovat jediný rozhodce a nesjednaly-li strany jiný postup, vyzve tajemník Rozhodčího soudu strany, aby ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 dnů od doručení odpovídající výzvy, jediného rozhodce jmenovaly. Jestliže se strany ve stanovené lhůtě na osobě jediného rozhodce neshodnou, jmenuje jediného rozhodce předseda Rozhodčího soudu.
- 4) Rozhodne-li tajemník nebo předseda Rozhodčího soudu dle čl. 5 odst. 5 Řádu, že spor má být rozhodován rozhodčím senátem složeným ze 3 členů, vyzve současně strany, aby ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 dnů od doručení odpovídající výzvy, jmenovaly každá jednoho rozhodce. Jestliže strany nejmenují rozhodce ve stanovené lhůtě, jmenuje rozhodce předseda Rozhodčího soudu.
- 5) Rozhodne-li tajemník nebo předseda Rozhodčího soudu dle čl. 5 odst. 5 Řádu, že spor má být rozhodován jediným rozhodcem, vyzve současně strany, aby ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 dnů od doručení odpovídající výzvy, jediného rozhodce jmenovaly. Jestliže se strany ve stanovené lhůtě na osobě jediného rozhodce neshodnou, jmenuje jediného rozhodce předseda Rozhodčího soudu.
- 6) Rozhodci jmenováni stranami nebo předsedou rozhodčího soudu zvolí z listiny rozhodců Rozhodčího soudu předsedu rozhodčího senátu. Jestliže rozhodci nezvolí předsedu

rozhodčího senátu do 14 dnů ode dne přijetí jmenování posledním z nich, jmenuje předsedu rozhodčího senátu předseda Rozhodčího soudu.

- 7) V případě zániku funkce rozhodce v průběhu řízení je ta ze stran, která měla právo tohoto rozhodce jmenovat, oprávněna jmenovat nového rozhodce, a to i v případě, že rozhodce, jehož funkce zanikla, byl původně jmenován předsedou Rozhodčího soudu. Za tímto účelem jí bude poskytnuta lhůta, která nesmí být kratší než 14 dnů od doručení odpovídající výzvy. Jestliže strana této možnosti nevyužije, jmenuje nového rozhodce předseda Rozhodčího soudu. Změna v osobě rozhodce jmenovaného za stranu v průběhu řízení není důvodem pro změnu předsedy rozhodčího senátu.
- 8) V případě zániku funkce předsedy rozhodčího senátu zvolí rozhodci jmenovaní stranami nového předsedu rozhodčího senátu z listiny rozhodců Rozhodčího soudu, a to ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 dnů ode dne, kdy bude Rozhodčím soudem posledním z nich zánik funkce předsedy rozhodčího senátu oznámen. Neshodnou-li se rozhodci v této lhůtě na novém předsedovi rozhodčího senátu, jmenuje předsedu rozhodčího senátu předseda Rozhodčího soudu.
- 9) Nově jmenovaný rozhodce vstupuje do řízení vždy ve stavu k datu přijetí funkce rozhodce. Považuje-li to za potřebné nebo vznesení-li kterákoliv ze stran takovou žádost, může rozhodčí senát po jmenování nového rozhodce ve smyslu odst. 7 nebo 8 znovu projednat věc i v rozsahu, v jakém již byla před nahrazením rozhodce projednána.

Čl. 7

Námítky vůči rozhodci / vyloučení rozhodce

- 1) Každá ze stran je oprávněna vznést námitku vůči rozhodci, předsedovi rozhodčího senátu nebo jedinému rozhodci, jestliže je se zřetelem na jeho poměr k věci, ke stranám nebo k jejich zástupcům dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti a nestrannosti nebo v případě, že rozhodce nespĺňuje kritéria (kvalifikační či osobnostní) sjednaná stranami v rozhodčí smlouvě. Strana je oprávněna vznést námitku vůči rozhodci, kterého sama jmenovala nebo na jehož jmenování se podílela, výhradně v případě, že se o důvodech, na nichž je námitka založena, dozvěděla nebo dozvědět mohla, teprve poté, co došlo ke jmenování dotčeného rozhodce.
- 2) Námitka musí vždy obsahovat přesnou specifikaci důvodů, pro něž se strana vyloučení rozhodce domáhá a tyto důvody musí taktéž doložit. Vznesení námítky vůči rozhodci je přípustné ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy byla daná strana sekretariátem Rozhodčího soudu informována o jmenování dotčeného rozhodce, případně ve lhůtě 30 dnů poté, co se o důvodech pro vznesení námítky dozvěděla nebo dozvědět mohla, jestliže se tak stalo poté, co byla se jmenováním rozhodce seznámena. K námitce vznesené později se přihlídně jen, pokud k jejímu opožděnému vznesení vedly důvody hodné zvláštního zřetele, které strana jednoznačně doloží.
- 3) V případě, že napadený rozhodce po seznámení se s námitkou tuto neshledá jako důvodnou a na svou funkci nerezignuje, je k rozhodování o námitce příslušné předsednictvo Rozhodčího soudu. Předsednictvo Rozhodčího soudu posuzuje přípustnost námítky

ve smyslu odstavců 1 a 2 a dospěje-li k závěru, že námitka byla podána řádně a včas, rozhodne o ní po věcné stránce. Před jakýmkoli rozhodnutím o námitce poskytne předsednictvo Rozhodčího soudu možnost k vyjádření jak napadenému rozhodci, tak zbývajícím členům rozhodčího senátu a zbývajícím straně (stranám). Veškerá výše uvedená vyjádření budou postoupena všem stranám a rozhodcům. Předsednictvo Rozhodčího soudu může rozhodnout o tom, že stranám nebude zpřístupněno vyjádření kteréhokoli z rozhodců a/nebo jeho část, obsahující interní informace o činnosti rozhodčího senátu vztahující se k projednávání a ke skutkovému a právnímu posouzení věci.

- 4) Po dobu projednávání námitky je projednávání sporu suspendováno.
- 5) Rozhodne-li předsednictvo Rozhodčího soudu o vyloučení rozhodce, uplatní se pro jmenování nového rozhodce analogicky čl. 6 odst. 7 až 9 Řádu.

Čl. 8

Zánik funkce rozhodce

- 1) Funkce rozhodce zaniká v následujících případech:
 - a) rozhodce ztratí způsobilost pro výkon funkce;³
 - b) rozhodce na svou funkci rezignuje;⁴
 - c) je-li vyhověno námitce vůči rozhodci podané dle čl. 7 Řádu;
 - d) rozhodce je zproštěn funkce předsednictvem Rozhodčího soudu.
- 2) O zproštění funkce rozhodce může předsednictvo Rozhodčího soudu rozhodnout na návrh kterékoliv ze stran nebo *ex officio*.
- 3) Každá ze stran může navrhnout, aby byl rozhodce zproštěn funkce, jestliže na jeho straně existují překážky nikoli jen přechodného rázu, bránící mu v řádném výkonu povinností nebo rozhodce jinak neplní či porušuje své povinnosti, čímž se myslí i nepřiměřené průtahy řízení a/nebo jakákoliv jiná zřejmá porušování procesních postupů, zejména pokud jde o rovné zacházení se stranami a porušení práva stran věc v plném rozsahu projednat.
- 4) Je-li zproštění funkce rozhodce navrhováno z důvodů neplnění a/nebo porušování povinností rozhodce, je strana před vznesením odpovídajícího návrhu povinna uplatnit své připomínky přímo v rozhodčím řízení a teprve v případě, že ze strany rozhodce (rozhodčího senátu) nedojde v přiměřené lhůtě ke zjednání nápravy, může navrhnout zproštění funkce rozhodce. Nebude-li tato podmínka splněna, nebude návrh předsednictvem Rozhodčího soudu projednán a bude bez dalšího postoupen rozhodci/rozhodčímu senátu k vyřízení jako námitka strany vznesená vůči procesnímu postupu. Teprve pokud by ani následně nedošlo ke zjednání nápravy, je strana oprávněna vznést opakovaný návrh na zproštění funkce rozhodce.

³ § 4 zákona č. 216/1994 Sb.

⁴ § 5 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb.

- 5) Zjistí-li předsednictvo Rozhodčího soudu při výkonu svých pravomocí, že u rozhodce existují překážky bránící mu v řádném výkonu povinností a je-li zjevné, že překážka není jen dočasná nebo že rozhodce neplní či porušuje své povinnosti, může předsednictvo zprostit rozhodce funkce i bez návrhu stran. Hodlá-li předsednictvo Rozhodčího soudu zprostit rozhodce funkce z důvodů neplnění a/nebo porušování jeho povinností, je povinno o zjištěných skutečnostech nejprve informovat strany a zbývající rozhodce společně s výzvou k nápravě. Teprve nebude-li náprava k výzvě předsednictva Rozhodčího soudu zjednána, přistoupí předsednictvo k projednání zproštění funkce rozhodce.
- 6) Předsednictvo Rozhodčího soudu rozhodne o zproštění funkce rozhodce poté, co bude stranám a všem rozhodcům poskytnuta možnost k vyjádření. Veškerá výše uvedená vyjádření budou postoupena všem stranám a rozhodcům. Předsednictvo Rozhodčího soudu může rozhodnout o tom, že stranám nebude zpřístupněno vyjádření kteréhokoli z rozhodců a/nebo jeho část, obsahující interní informace o činnosti rozhodčího senátu vztahující se k projednávání a ke skutkovému a právnímu posouzení věci.
- 7) Rozhodne-li předsednictvo Rozhodčího soudu o zproštění funkce rozhodce, uplatní se pro jmenování nového rozhodce analogicky čl. 6 odst. 7 až 9 Řádu.
- 8) V případě, že zjištěné překážky výkonu funkce a/nebo pochybení rozhodce nedosahují takové intenzity, která by odůvodňovala zproštění funkce rozhodce, předsednictvo Rozhodčího soudu však současně dospěje k závěru, že je za účelem zajištění řádného průběhu rozhodčího řízení potřebné učinit jiná opatření, je k jejich přijetí oprávněno.

Čl. 9

Tajemník

- 1) Tajemník organizuje agendu spojenou s činností Rozhodčího soudu a vykonává ostatní činnosti stanovené tímto Řádem, zejména pečuje o řádný průběh rozhodčího řízení, o řádné vyhotovení všech rozhodnutí Rozhodčího soudu, o úschovu veškerých písemností Rozhodčího soudu a vedení spisové agendy v souladu s použitelnými právními předpisy a vnitřními předpisy Rozhodčího soudu, podepisuje doložku o nabytí právní moci rozhodnutí vydaných v řízeních vedených před Rozhodčím soudem a se souhlasem předsednictva Rozhodčího soudu uveřejňuje vhodným způsobem rozhodnutí zásadní důležitosti. Tajemník řídí činnost sekretariátu Rozhodčího soudu.
- 2) Za účelem výkonu pravomocí dle odstavce 1 je tajemník oprávněn ke kontrole a nahlížení do všech spisů a dále se může účastnit všech ústních jednání před rozhodci. Tajemník je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu své funkce. V případě, že se tyto skutečnosti týkají konkrétního rozhodčího řízení, uplatní se analogicky povinnost mlčenlivosti ve smyslu § 6 zákona č. 216/1994 Sb., pokud nebyl tajemník této povinnosti zproštěn.
- 3) Po dobu výkonu své funkce není tajemník oprávněn působit v řízeních před Rozhodčím soudem jako rozhodce.

- 4) V případě, že je v souladu se zákonem č. 229/1992 Sb. burzovní komorou jmenován zástupce tajemníka, vztahuje se na něj úprava tohoto čl. 9 Řádu analogicky.

Část třetí Řízení

I. Obecná ustanovení

Čl. 10

Místo řízení a místo konání ústního jednání

- 1) Strany jsou oprávněny sjednat v rozhodčí smlouvě místo řízení. Nachází-li se na základě dohody stran místo rozhodčího řízení v zahraničí, jsou rozhodci povinni zohlednit úpravu *lex fori arbitri*. Kogentní ustanovení *lex fori arbitri* mají přednost před úpravou Řádu. V případě absence dohody stran je místem rozhodčího řízení Praha, Česká republika.
- 2) Pravidelným místem konání ústních jednání je sídlo Rozhodčího soudu. Sídlem Rozhodčího soudu je Praha. Na základě dohody stran mohou být ústní jednání a/nebo jiné procesní úkony konány na jiném místě České republiky nebo v zahraničí. Strany nesou v takovém případě rovným dílem náklady spojené s konáním ústního jednání mimo sídlo Rozhodčího soudu, není-li Rozhodčím soudem rozhodnuto jinak.
- 3) Rozhodci jsou oprávněni konat porady, provádět dokazování a/nebo jiné procesní úkony na jakémkoli jiném místě odlišném od místa řízení, považují-li to za vhodné či potřebné. Tento postup nemá žádný vliv na určení místa řízení.

Čl. 11

Postup v řízení

- 1) Rozhodci postupují v řízení způsobem, který považují za vhodný, tak aby byl při zachování rovného postavení stran a při poskytnutí stejné příležitosti k uplatnění práv všem stranám bez zbytečných formalit zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu. Při rozhodování o postupu v řízení jsou rozhodci povinni postupovat v souladu se zákonem č. 216/1994 Sb., dohodou stran a tímto Řádem.
- 2) Rozhodci přitom dbají na to, aby řízení pobíhalo v souladu s principy procesní ekonomie a maximální efektivity.
- 3) Rozhodci jsou oprávněni analogicky zohlednit případné vhodné instituty ve smyslu zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to v otázkách, v nichž rozhodci považují takový analogický postup za vhodný; nejedná se však o postup podle tohoto právního předpisu.
- 4) Rozhodci jsou oprávněni stanovit, že připouští podání stran, předkládání důkazních prostředků a návrhy na provedení důkazů jen do určitého okamžiku v řízení. Dbají však na to, aby v důsledku takového postupu nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces

a principu rovného postavení stran a aby tyto měly dostatečnou příležitost předložit svou argumentaci a za jejím prokázáním navrhnout odpovídající důkazní prostředky.

- 5) Za účelem efektivního postupu v řízení jsou rozhodci oprávněni dle svého uvážení přijmout procesní opatření, která považují za vhodná, a to zejména ve formě procesních usnesení, či jiných procesních opatření a pokynů, s výjimkou případů, kdy by procesní postup zvolený rozhodci byl v rozporu s dohodou stran o postupu v řízení.⁵ Strany jsou povinny jednat v souladu s procesními usneseními vydanými rozhodci a jsou vázány plnit povinnosti v nich uložené.
- 6) Strany jsou oprávněny vznášet námitky vůči procesním rozhodnutím rozhodců, jestliže je z jejich strany postupováno v rozporu s použitelnými procesními pravidly, tak jak byla tato výše v tomto Řádu vymezena. Strana je povinna uplatnit odpovídající námitku neprodleně a bezprostředně poté, co se dozví nebo se objektivně mohla dozvědět o důvodech pro její vznesení. Jakékoli námitky, které strana vznesení později v průběhu řízení, nemusí být ze strany rozhodců zohledněny s výjimkou případů, kdy dotčená strana doloží existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, které jí ve včasném vznesení námítky proti postupu rozhodců zabránily. V případě, že strana neuplatní kvalifikovanou námitku proti postupu v řízení, vychází se z toho, že strana takových námítek nemá.

Čl. 12 Rozhodné právo

- 1) Rozhodci rozhodují spor v souladu s právními předpisy (právním řádem) určeným dohodou stran. Dohodou o aplikaci právního řádu určitého státu, pokud strany výslovně nedohodly jinak, se rozumí přímý odkaz na hmotné právo tohoto státu a nikoli na jeho kolizní normy. Pokud strany neurčily rozhodné právo, použijí rozhodci právní řád/právní předpisy určené v souladu s kolizními normami mezinárodního práva soukromého místa řízení.
- 2) Rozhodci vychází při skutkovém a právním posouzení věci ze smluvního ujednání stran a přihlídnou také ke všem rozhodným obchodním zvyklostem. Spor může být rozhodnut podle zásad spravedlnosti, avšak jen tehdy, jestliže k tomu strany rozhodce výslovně pověřily.⁶
- 3) Při aplikaci rozhodného práva postupují rozhodci v souladu se zásadou *iura novit curia*. Rozhodci zohlední veškerá právně významná ustanovení rozhodného práva, jejich doktrinální výklad a odpovídající rozhodovací praxi i v případě, kdy se jich žádná ze stran nebude výslovně dovolávat.
- 4) Rozhodci nejsou povinni seznamovat strany s konkrétními právními normami, které budou v rámci skutkového a právního hodnocení věci aplikovat a poskytovat jim možnost vyjádřit se k nim, s výjimkou případů, kdy jim takovou informační a/nebo poučovací povinnost ukládá právní předpis.

⁵ § 19 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.

⁶ § 25 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb.

Čl. 13

Jazyk řízení

- 1) Strany se mohou v rozhodčí smlouvě dohodnout na jazyku řízení. V případě absence dohody stran rozhodují o jazyku řízení rozhodci, a to při zohlednění veškerých okolností sporu, včetně jazyka smlouvy či jazyka, v němž spolu strany komunikovaly.
- 2) Jakákoli rozhodnutí se vydávají a ústní jednání se koná v jazyce řízení.
- 3) Podání stran se předkládají v jazyce, ve kterém se řízení koná. Rozhodci jsou oprávněni nezohlednit jakékoliv vyjádření stran, které i přes jejich výzvu nebude předloženo v jazyce řízení.
- 4) Písemné důkazy se předkládají v jazyce, ve kterém jsou vyhotoveny a rozhodci jsou oprávněni je v takovémto originálním jazyce provést a jinak zohlednit. Pokud jsou písemné důkazy předkládány v jiném jazyce, než je jazyk řízení, musí být na základě výslovného požadavku strany, která dané listiny nepředložila, nebo z rozhodnutí rozhodců, kteří budou takový postup považovat za vhodný, předložen překlad takové listiny do jazyka řízení.
- 5) Rozhodci jsou oprávněni žádost strany o předložení překladu listinného důkazu do jazyka řízení dle odstavce 4 odmítnout v případech, kdy se zjevně jedná o zjevně neopodstatněnou žádost a z průběhu řízení vyplývá, že strana, jež se překladu dožaduje, v rámci právního vztahu stran s předmětnými listinami v jejich originálním znění pracovala.
- 6) Pro účely úpravy jazyka řízení se považuje slovenský jazyk za rovnocenný jazyku českému.
- 7) Komunikace mezi stranami a sekretariátem Rozhodčího soudu se s výjimkou meritorních podání vede bez ohledu na jazyk řízení vždy v českém nebo anglickém jazyce, pokud tajemník Rozhodčího soudu nestanoví v konkrétním případě možnost komunikace v některém dalším jazyce. Je-li žaloba, kterou se zahajuje řízení, předkládána v jiném jazyce než v českém nebo anglickém jazyce, předloží žalobce spolu s ní vždy též alespoň její sumarizaci v českém nebo v anglickém jazyce, stejně jako překlad rozhodčí smlouvy a jakékoli dohody stran o postupu v řízení do českého nebo anglického jazyka. Strana, která zamýšlí podání žaloby, může též předem s tajemníkem Rozhodčího soudu projednat možnost podání takové sumarizace, resp. překladu rozhodčí smlouvy a jakékoli případné dohody stran o postupu v řízení v jiném jazyce.

Čl. 14

Předkládání písemností stranami

- 1) Veškeré písemnosti musí být předloženy v takovém počtu, aby každá ze stran a každý rozhodce měli po jednom vyhotovení a sekretariát Rozhodčího soudu rovněž jedno vyhotovení. Není-li předem jasné, zda má být věc projednána rozhodčím senátem nebo jedním rozhodcem, předkládají se veškeré písemnosti až do rozhodnutí o počtu členů rozhodčího fóra v počtu vyhotovení odpovídajícímu rozhodování tříčlenným rozhodčím senátem. To neplatí v případě, že strana doručila dokument ze své datové schránky

do datové schránky Rozhodčího soudu⁷ anebo prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu Rozhodčího soudu s elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb v České republice.

- 2) Rozhodci seznámí strany s elektronickou adresou Rozhodčího soudu, na kterou je možné postupem dle odstavce 1 doručovat.
- 3) Rozhodci mohou dle svého uvážení stanovit, aby strany veškerá svá vyjádření včetně všech listinných důkazů a/nebo veškeré jiné komunikace týkající se konkrétního řízení zasílaly způsobem prokazujícím doručení přímo druhé straně, resp. prostřednictvím jejího procesního zmocněnce, je-li strana zastoupena. Odesílající strana je v takovém případě povinna na vyzvání kdykoli doložit řádné doručení takto zasílané listiny, resp. komunikace.
- 4) Písemnosti určené rozhodčímu senátu nebo jedinému rozhodci zasílají strany vždy výlučně prostřednictvím Rozhodčího soudu, pokud není po dohodě mezi tajemníkem Rozhodčího soudu a rozhodčím senátem (jediným rozhodcem) v konkrétním případě výjimečně stanoveno jinak. Rozhodčí senát (jediný rozhodce) není povinen přihlížet, či jakkoli jinak zohledňovat písemnosti, příp. jakákoli jiná sdělení učiněná jinak, než v souladu s předchozí větou.

Čl. 15

Doručování stranám

- 1) Písemnosti ve sporu zasílá stranám Rozhodčí soud na adresu, kterou strana uvedla, nebo dodáním do datové schránky, pokud strana takové dodávání umožnila.⁸ Pokud strana žádnou adresu neuvedla a dodání do datové schránky není možné, zasílají se jí písemnosti na adresu, jež je Rozhodčímu soudu známa. Jestliže si strana zvolila zástupce, zasílají se písemnosti tomuto zástupci, a to neuvede-li jinou doručovací adresu, na adresu jeho sídla nebo dodáním do datové schránky.
- 2) S účinky doručení adresátovi mohou namísto adresáta přijímat písemnosti osoby jím k tomu zmocněné, jakož i další osoby, o nichž tak stanoví obecně závazné právní předpisy.
- 3) Je-li přebíráno na základě zmocnění, je strana k výzvě rozhodců povinna doložit zmocnění udělené osobě, která jejím jménem písemnost převzala. Stejně tak je strana povinna prokázat postavení přebírající osoby, je-li dovozováno, že tato osoba byla k tomuto jednání oprávněna na základě právního předpisu.
- 4) Žaloby, žalobní odpovědi, další podání stran, předvolání, rozhodčí nálezy a usnesení se doručují do vlastních rukou s potvrzením o doručení, anebo dodáním do datové schránky adresáta. Ostatní písemnosti se zasílají doporučeným nebo obyčejným dopisem nebo prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu adresáta nebo prostřednictvím jiných elektronických prostředků nebo dodáním písemnosti do datové schránky adresáta.

⁷ § 18a zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

⁸ § 18a odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb.

- 5) Kterákoli z písemností uvedených v předchozích odstavcích může být doručena rovněž osobně s potvrzením o doručení, příp. i jiným způsobem poskytujícím možnost jednoznačného důkazu o doručení.
- 6) Dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Jestliže se oprávněná osoba do datové schránky nepřihlásí do 10 dnů od dodání písemnosti do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.
- 7) Nebyl-li dokument dodáván do datové schránky adresáta, jsou všechna doručení ze strany Rozhodčího soudu platná, byla-li učiněna výše uvedeným způsobem, a to i tehdy, jestliže adresát písemnost odepřel převzít nebo ji přes oznámení provozovatele poštovních služeb nevyzvedl. Písemnost, jejíž převzetí bylo adresátem odepřeno, je doručena dnem, kdy převzetí bylo odepřeno. Písemnost určená k doručení do vlastních rukou, kterou adresát nevyzvedl do 10 dnů od oznámení provozovatele poštovních služeb, se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Ostatní písemnosti, které adresát nevyzvedne do 5 dnů od oznámení provozovatele poštovních služeb o uložení, se považují za doručené posledním dnem této lhůty. Jestliže se doručuje do zahraničí, stačí, bylo-li doručeno podle práva státu místa doručení.
- 8) Strany mohou požádat o prominutí zmeškání lhůty, jestliže jim bylo doručováno fikcí ve smyslu odstavce 7 a doloží, že se s předmětnou listinou nemohly seznámit z důvodů hodných zvláštního zřetele.
- 9) Jestliže strana po zahájení rozhodčího řízení změnila adresu, aniž to oznámila Rozhodčímu soudu, je doručováno platně, jsou-li písemnosti zasílány na její poslední známou adresu.
- 10) Jestliže se postupem podle odstavců 1 až 9 nepodařilo doručit straně na její poslední známou adresu, a to ani prostřednictvím jejího zástupce anebo osoby jí zmocněné k přijímání písemností, může jí tajemník Rozhodčího soudu ustanovit osobu pověřenou k přijímání písemností, tzv. zmocněnce pro doručování. Den doručení zásilky takto pověřené osobě se považuje za den doručení adresátovi, jemuž byla ustanovena pověřená osoba. Tím není vyloučena možnost postupu podle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.
- 11) Za doručování prostřednictvím pošty, resp. držitelem poštovní výhrady (poštovní licence) se považuje rovnocenné doručování prostřednictvím jiných adekvátních služeb, například soukromých kurýrních služeb apod.

Čl. 16

Lhůty

- 1) Veškeré lhůty stanovené rozhodci v průběhu řízení se rozumí jako nejzazší okamžik splnění uložené procesní povinnosti a/nebo doručení odpovídajícího podání u Rozhodčího soudu, resp. u adresáta konkrétního procesního úkonu.

- 2) Za datum doručení jakéhokoliv vyjádření se považuje datum doručení písemné verze s výjimkou případu, kdy by podání bylo učiněno datovou schránkou nebo elektronickou cestou s certifikovaným podpisem. V takovém případě se za datum doručení považuje den odeslání předmětného vyjádření.
- 3) Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo den pracovního volna v České republice, nebo v místě konání rozhodčího řízení, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Čl. 17 **Přerušení řízení**

- 1) Řízení může být na žádost kterékoli strany nebo z podnětu rozhodců z vážných důvodů na určitou dobu přerušeno. Z podnětu žalobce může být řízení přerušeno až po zaplacení poplatku za rozhodčí řízení. Usnesení o přerušení řízení vydávají rozhodci, a před jmenováním rozhodců předseda Rozhodčího soudu. Po uplynutí doby, na kterou bylo řízení přerušeno, se v řízení pokračuje, aniž by o tom bylo zapotřebí vydávat jakékoli rozhodnutí.
- 2) Rozhodci mohou odmítnout opětovné přerušování řízení a pokračovat v projednání věci nebo učinit jiná opatření v návaznosti na procesní návrhy stran, k nimž jim musí být poskytnut prostor, zejména je-li zřejmé, že přerušování řízení neplní svůj účel a je využíváno pouze za účelem oddálení vydání rozhodnutí ve věci samé, když okolnosti jednání stran v řízení nasvědčují, že strany ztratily zájem na vydání rozhodnutí a nehodlají pokračovat v projednání sporu. Totéž platí, pokud by byl podle uvážení rozhodců jinak ohrožen účel konkrétního rozhodčího řízení.

Čl. 18 **Navrácení v předešlý stav**

Jestliže se některá strana nemohla až do skončení řízení z vážných důvodů zcela nebo zčásti řízení zúčastnit nebo nevykonala bez své viny některý úkon potřebný k uplatnění svého práva, učiní rozhodci nebo nedošlo-li ještě ke jmenování rozhodců, předseda Rozhodčího soudu, na návrh této strany přiměřená opatření, aby mohla strana to, co zameškala, vykonat dodatečně.

Čl. 19 **Zajištění důkazů a předběžná opatření**

- 1) Po podané žalobě, avšak před jmenováním rozhodců, může předseda Rozhodčího soudu v naléhavých případech na žádost některé ze stran zajistit důkaz způsobem odpovídajícím povaze tohoto důkazu a k tomu účelu učinit jiná vhodná opatření.
- 2) Ukáže-li se v průběhu rozhodčího řízení, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu, může kterákoli strana podat příslušnému obecnému soudu návrh na nařízení předběžného opatření. O takovém návrhu, jakož i o rozhodnutí soudu musí strana, která návrh podala, informovat Rozhodčí soud.

- 3) Výše uvedeným není vyloučeno, aby na základě podnětu stran a/nebo rozhodců využil předseda Rozhodčího soudu postupu dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. a požádal o provedení procesních úkonů, které nelze vykonat v řízení před Rozhodčím soudem, obecný soud. Neodporuje-li to úpravě použitelné na postup soudu ve věcech podle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., resp. procesní dispozici učiněné soudem v takové věci a umožňuje-li to charakter takového úkonu, může se odpovídajícího úkonu činěného soudem účastnit rozhodčí senát, kterýkoli z jím pověřených členů, resp. jediný rozhodce, jakož i strany.

Čl. 20

Vedlejší účastníci

- 1) Kromě stran (žalobce a žalovaného) se může řízení účastnit jako vedlejší účastník také ten, kdo prokáže právní zájem na jeho výsledku. Rozhodnutí o připuštění vedlejšího účastníka náleží rozhodcům. Rozhodci si před rozhodnutím o připuštění vedlejšího účastníka mohou vyžádat vyjádření stran, nejsou jím však vázáni.
- 2) V řízení má vedlejší účastník stejná práva a stejné povinnosti jako účastník s výjimkou práva na jmenování rozhodce.
- 3) Na otázku připuštění vedlejších (dalších) účastníků řízení lze vždy použít právní úpravu místa konání rozhodčího řízení, koná-li se rozhodčí řízení mimo území České republiky.

Čl. 21

Připuštění dalšího účastníka jiného než strany do řízení (*Amicus Curiae*)

- 1) S výjimkou případů, kdy by takový postup byl výslovně zakázán úpravou *lex arbitri*, či by byl v rozporu s procesními principy, jsou rozhodci oprávněni aplikovat v řízení institut *Amicus Curiae* a připustit do řízení třetí subjekt jako *Amicus Curie*. O připuštění tohoto postupu a takové osoby do řízení rozhodují výhradně rozhodci. Rozhodci si před svým rozhodnutím mohou vyžádat vyjádření stran, nejsou jím však vázáni. V případě připuštění této třetí osoby do řízení učiní rozhodci vhodná opatření za účelem zachování důvěrnosti řízení na straně této třetí osoby.
- 2) *Amicus Curiae* má postavení analogické stranám s tím, že na rozdíl od vedlejšího účastníka nemusí být ztotožněn s meritorními návrhy kterékoli ze stran řízení. *Amicus Curiae* se zejména vyjadřuje k meritorním podáním stran, ale i k otázkám procesního postupu. O návrzích této třetí osoby se nerozhoduje v meritorních rozhodnutích; rozhodci pouze mohou vhodným způsobem návrh této osoby zohlednit. V případě pochybností se má za to, že *Amicus Curiae* hájí nezávislý názor sledující především účely profesní (odborné), zájmy na prosazení principů spravedlivého rozhodování apod., a to bez ohledu na procesní postavení a meritorní návrhy kterékoli ze stran.
- 3) Návrh ve smyslu odstavce 1 jsou oprávněny podat jak strany, tak sama osoba, která má zájem jako *Amicus Curiae* vystupovat. Návrh musí být odůvodněn a zejména musí obsahovat vymezení zájmu navrhovaného subjektu na výsledku sporu a specifikaci toho, jaké skutečnosti hodlá subjekt vystupující v pozici takové třetí osoby v případě svého

připuštění předložit. V tomto směru rozhodci zváží, zda se jedná o skutečnosti stranami v řízení dosud neuplatněné, které mohou přispět k objasnění dopadů a významů meritorního rozhodnutí.

- 4) Rozhodci jsou oprávněni stanovit podmínky, za nichž je daný subjekt oprávněn jako *Amicus Curiae* vystupovat, a to mj. pokud jde o délku, počet jím předkládaných podání a lhůty k jejich předložení. Rozhodci mohou dále rozhodnout o rozsahu účasti dané třetí osoby účastnit se a vyjadřovat se při ústním jednání. Veškerá tato rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí o připuštění navrhované osoby jako *Amicus Curiae* jsou konečná a nelze proti nim vznášet námitky.
- 5) Rozhodci mohou v odůvodněných případech rozhodnout též o tom, že *Amicus Curiae* se připouští jen ve vztahu k části řízení, či naopak mohou z části řízení tuto třetí osobu vyloučit.
- 6) Subjekt vystupující jako *Amicus Curiae* je povinen informovat rozhodce o veškerých svých vazbách na strany nebo na jejich zástupce a poskytnout relevantní informace o jakýchkoliv kontaktech týkajících se přípravy a obsahu podání *Amica Curiae* a jeho financování, a to zejména tehdy, může-li to mít vliv na posouzení zájmu této třetí osoby na účast v řízení a její nezávislosti ve vztahu ke stranám a k předmětu řízení.

Čl. 22 Spojení řízení

- 1) V případě, že je mezi týmiž stranami vedeno u Rozhodčího soudu více řízení, mohou rozhodci ať již z vlastní iniciativy nebo na základě návrhu kterékoliv ze stran rozhodnout o jejich spojení.
- 2) Rozhodci si před rozhodnutím o spojení řízení vyžádají stanovisko stran, kterým však nejsou při rozhodování vázáni. Při rozhodování o spojení zohlední rozhodci veškeré rozhodné okolnosti, a to zejména stádium, ve kterém se jednotlivá rozhodčí řízení nacházejí, vhodnost takového spojení, efektivitu řízení apod.
- 3) Spojení řízení lze připustit, jestliže jsou splněny následující předpoklady:
 - a) předměty řízení spolu po meritorní stránce souvisí;
 - b) je dána totožnost rozhodců povolaných k projednání sporu;
 - c) je dána totožnost jazyka a místa řízení;
 - d) rozhodčí smlouvy, na jejichž základě je založena pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu k projednání věci, u nichž má dojít ke spojení, jsou i jinak vzájemně kompatibilní, zejména pokud jde o dohodu stran o postupu v řízení.⁹
- 4) Rozhodci mohou o spojení řízení rozhodnout také v případě, kdy nejsou splněny podmínky ve smyslu odstavce 3 písm. c) a d), strany však ve vztahu k nim uzavřou dohodu určující,

⁹ § 19 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.

které z původních ujednání stran v tomto směru má být pro spojené řízení rozhodující, resp. na základě kterého z původních ujednání stran má být spojené řízení vedeno.

II. Zahájení řízení

Čl. 23

Podání žalobního návrhu

Rozhodčí řízení je zahájeno dnem doručení žalobního návrhu Rozhodčímu soudu, nevyplývá-li z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, něco jiného. Podmínkou pro projednání žaloby je zaplacení poplatku za rozhodčí řízení ve výši vyměřené sekretariátem Rozhodčího soudu v souladu s Pravidly o nákladech.

Čl. 24

Obsah žalobního návrhu

- 1) Žalobní návrh musí obsahovat minimálně následující náležitosti/údaje:
 - a) identifikaci stran sporu, a to:
 - u právnických osob jejich firmu nebo název, adresu sídla a identifikační číslo (případně jiný analogický identifikátor, je-li takový v místě sídla právnické osoby přidělován a který jednoznačně identifikuje danou konkrétní právnickou osobu);
 - u podnikajících fyzických osob jméno a příjmení, případně datum narození či rodné číslo, název, pod kterým daná osoba podniká, adresu místa podnikání a bydliště a identifikační číslo (případně jiný analogický identifikátor, je-li takový v místě obvyklého bydliště, příp. místa podnikání fyzické osoby přidělován a který jednoznačně identifikuje danou konkrétní podnikající fyzickou osobu);
 - u nepodnikajících fyzických osob jméno, příjmení, případně datum narození nebo rodné číslo a adresa bydliště, příp. též adresu obvyklého bydliště;
 - b) adresu či jiné kontaktní údaje pro doručování, má-li být žalobci doručováno jiným způsobem než na adresu jeho sídla, místa podnikání či bydliště;
 - c) identifikaci a kontaktní údaje procesního zmocněnce, byl-li žalobcem pověřen k zastupování řízení, včetně doložení odpovídající plné moci;
 - d) vymezení žalobního nároku (žalobní petit);
 - e) uvedení skutkových a právních okolností, na kterých žalobce zakládá své žalobní nároky, a poukaz na důkazní prostředky, jichž se žalobce dovolává a prokazuje jejich prostřednictvím svá tvrzení, přičemž žalobce je povinen tyto důkazní prostředky, je-li to možné, předložit společně s žalobním návrhem;
 - f) odůvodnění pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu;
 - g) odůvodnění navrhovaného jazyka řízení, nevyplývá-li jazyk řízení z rozhodčí smlouvy či jiné dohody stran;
 - h) odkaz na případnou dohodu stran o postupu v řízení;¹⁰
 - i) jméno a příjmení rozhodce, kterého jmenuje žalobce, nebo žádost, aby rozhodce jmenoval předseda Rozhodčího soudu;
 - j) vymezení hodnoty předmětu sporu.

¹⁰ § 19 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.

- 2) Žalobní návrh musí být podepsán oprávněnou osobou.

Čl. 25

Hodnota předmětu sporu

- 1) Žalobce je povinen uvést v žalobním návrhu hodnotu předmětu sporu. To platí i v případech, kdy uplatněný nárok nebo jeho část má nepeněžitou povahu.
- 2) Hodnota předmětu sporu se určuje zejména:
 - a) vymáhanou částkou, jde-li o žalobu na peněžité plnění;
 - b) hodnotou vymáhané věci, jde-li o žalobu na vydání věci;
 - c) hodnotou předmětu právních vztahů v okamžik podání žaloby, jde-li o žalobu na určení, zda tu právní vztah nebo právo je, či není, nebo o žalobu na nahrazení projevu vůle stran;
 - d) na základě údajů, které jsou k dispozici o materiálních zájmech žalobce (vlivu předmětu řízení na jeho majetkovou sféru) v případech, kdy nelze hodnotu předmětu řízení stanovit na základě výše uvedených kritérií.
- 3) V žalobách, jejichž předmětem je několik nároků, musí být hodnota každého nároku vyjádřena samostatně a hodnota předmětu sporu se stanoví součtem hodnot všech uplatňovaných nároků. To neplatí v případě, kdy se jedná o oddělitelné nesouvisící části žalobního petitu vyžadující samostatné projednání. V takovém případě se hodnota předmětu sporu stanoví pro každý takový samostatný nárok individuálně, přičemž celkový poplatek za rozhodčí řízení, k jehož úhradě je žalobce povinen, se stanoví jako součet poplatků za rozhodčí řízení vyměřených ve vztahu k jednotlivým samostatným nárokům.
- 4) Jestliže žalobce nestanovil hodnotu předmětu sporu nebo pokud jím uváděná hodnota předmětu sporu neodpovídá údajům obsaženým v žalobním návrhu, a nestanoví ji v souladu s odstavci 2 a 3 ani ve lhůtě určené za tímto účelem tajemníkem Rozhodčího soudu, určí tajemník Rozhodčího soudu hodnotu předmětu sporu sám na základě údajů, které jsou k dispozici.
- 5) Bude-li kdykoli v průběhu řízení zjištěno, že hodnota předmětu sporu byla stanovena chybně, seznámí rozhodci strany s důvody, na jejichž základě dospěli k tomuto závěru a umožní jim se k předmětným skutečnostem v přiměřené lhůtě vyjádřit. Následně jsou rozhodci oprávněni rozhodnout o úpravě výše hodnoty předmětu sporu a převyšuje-li tato hodnota, z níž se původně vycházelo, uložit žalobci povinnost úhrady odpovídajícího doplatku poplatku za rozhodčí řízení. Rozhodci jsou oprávněni rozhodnout o tom, že až do úhrady doplatku poplatku za rozhodčí řízení nebude věc projednávána, či že budou činěny jen některé procesní úkony.

Čl. 26

Úhrada poplatku za rozhodčí řízení

- 1) Po doručení žalobního návrhu vyzve tajemník Rozhodčího soudu žalobce k úhradě poplatku za rozhodčí řízení vyměřeného v souladu s Pravidly o nákladech, a to ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 dnů od doručení odpovídající výzvy.
- 2) Do úplné úhrady poplatku za rozhodčí řízení ve vyměřené výši se žaloba neprojednává, resp. spisový materiál nebude předán rozhodcům. V případě, že poplatek za rozhodčí řízení nebude uhrazen ani v dodatečné lhůtě stanovené tajemníkem Rozhodčího soudu, aniž by žalobce uvedl důvody, které mu úhradu poplatku za rozhodčí řízení znemožňují, resp. aniž by požádal o prodloužení lhůty k úhradě poplatku, rozhodne předseda Rozhodčího soudu o zastavení řízení.
- 3) Dojde-li v průběhu řízení k úpravě předmětu řízení a/nebo k úpravě hodnoty předmětu řízení postupem dle čl. 25 odst. 5 Řádu, postupují rozhodci analogicky ve smyslu odstavce 2. O zastavení řízení rozhodují v takovém případě rozhodci.

Čl. 27

Odstranění vad žaloby

- 1) Jestliže tajemník Rozhodčího soudu zjistí, že žalobní návrh neobsahuje náležitosti uvedené v čl. 24 odst. 1 Řádu, vyzve žalobce, aby zjištěné vady odstranil v jím stanovené lhůtě.
- 2) Do odstranění uvedených vad se žalobní návrh neprojednává, resp. spisový materiál nebude předán rozhodcům. To neplatí v případech, jestliže povaha vytýkaných vad nebrání projednání žalobního návrhu a rozhodci zahájí projednání věci.
- 3) Neodstranění vad žalobního návrhu bránících jeho projednání k opakované výzvě tajemníka Rozhodčího soudu, a jestliže žalobce neuvede důvody bránící mu v jejich odstranění, je důvodem pro zastavení řízení. O zastavení řízení rozhoduje v těchto případech předseda Rozhodčího soudu.

Čl. 28

Zpětvzetí žalobního návrhu

- 1) Do skončení rozhodčího řízení může vzít žalobce žalobní návrh zpět, a to zčásti nebo zcela. Je-li žalobní návrh vzat zpět, rozhodci (resp. předseda Rozhodčího soudu, vezme-li žalobce žalobní návrh zpět před předáním spisového materiálu rozhodcům) zcela, popř. v rozsahu zpětvzetí žalobního návrhu, rozhodčí řízení zastaví.
- 2) Dojde-li ke zpětvzetí nebo k částečnému zpětvzetí žalobního návrhu poté, co byl spisový materiál předán rozhodcům, jsou tito povinni vyžádat si stanovisko druhé strany. Jestliže druhá strana se zpětvzetím žalobního návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, rozhodci rozhodnou, že zpětvzetí není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračují rozhodci v řízení.

Čl. 29

Předání spisového materiálu

- 1) Tajemník Rozhodčího soudu předá rozhodcům spisový materiál teprve poté, co budou splněny následující podmínky:
 - a) byly odstraněny vady žalobního návrhu v souladu s čl. 27 Řádu;
 - b) byla stanovena hodnota předmětu sporu dle čl. 25 Řádu a byl plně uhrazen poplatek za rozhodčí řízení dle čl. 26 Řádu;
 - c) bylo dokončeno konstituování fóra povolaného k projednání a rozhodnutí sporu (byli jmenováni všichni rozhodci).
- 2) Do předání spisového materiálu rozhodcům vykonávají veškeré úkony v řízení předseda, předsednictvo a tajemník Rozhodčího soudu, a to v souladu s jejich pravomocemi stanovenými tímto Řádem, Statutem Rozhodčího soudu a dalšími použitelnými předpisy.

Čl. 30

Protižaloba

- 1) Žalovaný je oprávněn podat protižalobu do skončení projednávání sporu. Jestliže však žalovaný způsobí průtahy v rozhodčím řízení neodůvodněně opožděným podáním protižaloby, může mu být uložena náhrada zvýšených nákladů, které tím Rozhodčímu soudu vznikly, jakož i náhrada zvýšených výloh druhé strany s tím spojených.
- 2) Podmínkou projednání protižaloby je úplná úhrada poplatku za rozhodčí řízení.
- 3) Rozhodci mohou rozhodnout o tom, že protižaloba nebude připuštěna k projednání a odkáže žalovaného na samostatné řízení, jestliže nejsou dány podmínky pro společné projednání věci, zejména jestliže se jedná o uplatnění nároků z nesouvisejícího závazkového vztahu stran a/nebo jestliže projednání žalobního návrhu již dospělo do takového stádia, kdy by současné projednání protižaloby bylo v rozporu s principy procesní ekonomie a efektivity řízení a vedlo by k neopodstatněným průtahům v řízení.
- 4) Na řízení o protižalobě se přiměřeně použijí ustanovení tohoto Řádu o žalobním návrhu.
- 5) Ustanovení o protižalobě se přiměřeně použijí na uplatnění námitky započtení.

III. Příprava projednání sporu

Čl. 31

Žalobní odpověď

- 1) Dospěje-li tajemník Rozhodčího soudu k závěru, že jsou splněny podmínky pro projednání žalobního návrhu, uvědomí o jeho podání žalovaného a zašle mu kopii žalobního návrhu včetně všech jeho příloh (listinných důkazů předkládaných žalobcem). Současně zašle žalovanému jedno vyhotovení na dané řízení použitelného znění Řádu Rozhodčího soudu, jakož i listinu rozhodců nebo mu jiným vhodným způsobem umožní se s těmito dokumenty

seznámit (například odkazem na příslušnou adresu internetového portálu Rozhodčího soudu).

- 2) Tajemník neodešle žalobní návrh žalovanému dříve, než budou způsobem dle čl. 27 Řádu odstraněny jeho vady, s výjimkou případů, kdy dospěje ve smyslu čl. 27 odst. 2 věta druhá Řádu k závěru, že zjištěné vady žalobního návrhu nebrání jeho projednání. Stejně tak je podmínkou předložení žalobního návrhu žalovanému úplné uhrazení poplatku za rozhodčí řízení dle čl. 26 Řádu.
- 3) Tajemník vyzve žalovaného, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení této výzvy předložil své písemné vyjádření a označil důkazy k prokázání svých tvrzení. V téže lhůtě je žalovaný povinen oznámit jméno a příjmení rozhodce, kterého si zvolil, případně se vyjádřit k návrhu žalobce na jmenování jediného rozhodce, nebo požádat, aby rozhodce jmenoval předseda Rozhodčího soudu. Na žádost žalovaného může být lhůta k podání žalobní odpovědi prodloužena. S výjimkou případů hodných zvláštního zřetele nebude prodloužována lhůta k jmenování rozhodce a v případě, že žalovaný rozhodce nejmenuje, bude postupováno dle čl. 6 odst. 1 poslední věta Řádu. Prodloužení lhůty k podání žalobní odpovědi nebrání tomu, aby byl po jmenování rozhodců a při splnění podmínek čl. 29 Řádu spisový materiál předán rozhodcům. Tajemník Rozhodčího soudu může o své vůli stanovit delší lhůtu k písemnému vyjádření k žalobě a k označení důkazů dle první věty tohoto odstavce, pokud sezná, že je to zapotřebí zejména s ohledem na charakter a předmět sporu, sídlo (bydliště) stran, či vzhledem k jiným okolnostem sporu.

Čl. 32

Rozhodování o pravomoci (příslušnosti)

- 1) Nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu musí být namítnut ve lhůtě dle čl. 1 odst. 5 Řádu. O pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu rozhodují rozhodci. Před vydáním rozhodnutí jsou rozhodci oprávněni vyžádat si stanovisko předsednictva Rozhodčího soudu. Za tímto účelem mu předloží spis se stručnou předkládací zprávou.
- 2) Rozhodci zastaví řízení usnesením, dospějí-li k závěru, že pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu není dána. Dojdou-li rozhodci k závěru, že pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu je dána, zamítnou námitku nedostatku pravomoci (příslušnosti) usnesením. Rozhodci mohou řízení zastavit též jen co do části řízení, tj. ve vztahu ke konkrétní části žalobního návrhu; následně poskytnou žalobci prostor pro vyjádření, zda má zájem na tom, aby byl spor projednán jen v té části, v níž rozhodci dospějí k závěru, že je jejich pravomoc (příslušnost) dána.
- 3) Po dobu projednávání námítky nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu je řízení suspendováno. Rozhodci jsou však povinni učinit před zahájením projednávání námítky veškerá nezbytná opatření za účelem zachování práv stran a zachování výsledků dosavadního průběhu řízení. Tím není vyloučen postup dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., dospějí-li rozhodci k závěru, že k učinění odpovídajících opatření nejsou oprávněni.

- 4) Každá strana může do 10 dnů od doručení usnesení rozhodců dle odstavce 2 požádat předsednictvo Rozhodčího soudu o jeho přezkum. Rozhodci v takovém případě předloží předsednictvu spis se stručnou zprávou.
- 5) Předsednictvo Rozhodčího soudu zruší usnesením rozhodnutí rozhodců o zastavení rozhodčího řízení, dospěje-li k závěru, že pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu je dána. Rozhodci jsou usnesením předsednictva vázáni a pokračují v řízení. Stejně tak předsednictvo zruší rozhodnutí rozhodců o zamítnutí námitky nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, dospěje-li k závěru, že tato není dána. Předsednictvo v takovém případě současně zastaví řízení. Před rozhodnutím může předsednictvo podle okolností nařídit ústní jednání; za účelem projednání námitky při ústním jednání pověří předsednictvo Rozhodčího soudu jednoho až tři členy předsednictva Rozhodčího soudu, kteří se za předsednictvo Rozhodčího soudu budou tohoto projednání účastnit, přičemž alespoň jedna z těchto osob musí být předsedou či místopředsedou Rozhodčího soudu.
- 6) Předsednictvo usnesením potvrdí rozhodnutí rozhodců o námitce nedostatku pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu, jestliže nejsou dány podmínky pro jeho zrušení.

Čl. 33

Příprava projednání sporu rozhodci

- 1) Rozhodci prověří stav přípravy sporu k projednání a shledají-li to nutným či vhodným, učiní doplňující opatření k přípravě projednání sporu, zejména si vyžádají písemná vyjádření stran, důkazy a další doplňující písemnosti a stanoví za tímto účelem přiměřené lhůty.
- 2) Rozhodci mohou rozhodnout o sestavení katalogu sporných otázek, jakož i jiných případných otázek, které je zapotřebí projednat, jímž se budou v rámci řízení zabývat a k jejichž projednání mají být strany připraveny.

Čl. 34

Pokus o smír

- 1) Rozhodci vedou podle okolností případu strany v každém stadiu řízení ke smírnému řešení sporu a za tímto účelem poskytnou stranám veškerou nezbytnou procesní podporu a prostor pro jednání o případném smírném řešení sporu. V závislosti na okolnostech případu a zejména z podnětu stran jsou rozhodci oprávněni uvést návrhy, doporučení a podněty, které podle jejich názoru mohou z procesního hlediska přispět ke smírnému řešení věci, jakož i upozornit a doporučit případné postupy podle Mediačních pravidel a podle jiných postupů Rozhodčího soudu pro mimosoudní řešení sporů.
- 2) Uvedení návrhů, doporučení a podnětů dle odstavce 1 nepředstavuje a nelze je hodnotit ve smyslu prejudice rozhodců ve věci samé či nedostatku nestrannosti a nezávislosti rozhodců, resp. jako skutečnost, která by jakýmkoliv způsobem mohla představovat důvod pro jejich vyloučení.

- 3) V případě, že poté, co byl spis předán rozhodcům v souladu s ustanovením čl. 29 Řádu, dosáhnou strany smíru, může být tento smír zaznamenán ve formě nálezu vydaného na základě dohody stran, pokud o to strany požádají a rozhodci shledají předložený smír právně přípustným.

Čl. 35

Jistota k zajištění nákladů řízení

- 1) Rozhodci mohou z vlastní iniciativy nebo na základě žádosti žalovaného uložit žalobci složení jistoty k zajištění nákladů řízení, jestliže dojdou k závěru, že může být s dostatečným stupněm pravděpodobnosti ohrožena vymahatelnost potenciálního nároku žalovaného na náhradu nákladů řízení.
- 2) Rozhodci při rozhodování o uložení povinnosti k úhradě jistoty k zajištění nákladů řízení zohlední veškeré okolnosti případu, když zejména budou dbát na to, aby žalobci nebyl uložení této povinnosti odepřen přístup k rozhodcům, resp. právo na projednání věci, současně však zajistí, aby žalovaný nebyl vystaven nutnosti bránit se zjevně neopodstatněnému žalobnímu návrhu při reálné hrozbě nemožnosti domoci se náhrady nákladů řízení v případě úspěchu ve sporu.
- 3) Každá strana může do 10 dnů od doručení usnesení rozhodců dle odstavce 2 požádat předsednictvo Rozhodčího soudu o jeho přezkum. Rozhodci v takovém případě předloží předsednictvu Rozhodčího soudu spis se stručnou zprávou.
- 4) Předsednictvo Rozhodčího soudu usnesením rozhodnutí rozhodců buď zruší, nebo potvrdí. Toto rozhodnutí je konečné a jak strany, tak rozhodci, jsou povinni se jím řídit.
- 5) K úhradě jistoty k zajištění nákladů řízení bude žalobci stanovena lhůta, která nesmí být kratší než 14 dnů. Žalobní návrh nebude do úplné úhrady jistoty projednán. V případě, že jistota k zajištění nákladů řízení nebude uhrazena ani v dodatečné lhůtě stanovené rozhodci, aniž by žalobce uvedl důvody, které mu úhradu jistoty znemožňují, resp. aniž by požádal o prodloužení lhůty k úhradě jistoty, rozhodnou rozhodci o zastavení řízení.

Čl. 36

Předvolání k ústnímu jednání

Je-li v řízení konáno ústní jednání, vyrozumí o jeho čase a místě Rozhodčí soud strany předvoláním, které jim bude zasláno s takovým předstihem, aby každá ze stran měla na přípravu jednání k dispozici lhůtu v délce alespoň 15 dnů.

IV. Projednání sporu

Čl. 37

Ústní jednání

- 1) Nedohodnou-li se strany na tom, že spor bude rozhodnut bez nařízení ústního jednání pouze na základě předložených písemných podkladů, nařídí rozhodci za účelem jeho

projednání ústní jednání, které je neveřejné. Se souhlasem stran může rozhodčí senát připustit, aby jednání byly přítomny osoby, které nejsou účastníky řízení. Souhlasu stran není třeba, jestliže má být ústnímu jednání přítomen tlumočník. Rozhodci jsou v takovém případě povinni učinit veškerá nezbytná opatření za účelem zachování důvěrnosti rozhodčího řízení. Účast tajemníka Rozhodčího soudu při ústním jednání nepodléhá souhlasu rozhodců ani stran.

- 2) Strany se účastní ústního jednání přímo nebo prostřednictvím svých řádně zmocněných zástupců, jež strany jmenují podle své volné úvahy.
- 3) Jestliže se nedostaví strana, která byla řádně uvědomena o čase a místě ústního jednání, nebrání její nepřítomnost projednání sporu. Každá ze stran může souhlasit s tím, aby se ústní jednání konalo v její nepřítomnosti.
- 4) Ústní jednání může být podle potřeby odročeno na návrh strany nebo z podnětu rozhodců.
- 5) Návrh na změnu termínu (odročení) ústního jednání musí být doručen nejméně 3 dny před termínem dotčeného ústního jednání a musí obsahovat odůvodnění. O návrhu rozhodují rozhodci usnesením.
- 6) Je-li v průběhu řízení nezbytné ustanovit tlumočníka pro tlumočení průběhu ústního jednání, nebo pro překlad listin, nejsou rozhodci vázáni výběrem ze seznamu soudem jmenovaných tlumočnicků vedeného podle obecně závazné právní úpravy použitelné pro řízení před obecnými soudy. Rozhodci jsou v takovém případě povinni postupovat tak, aby zvolená osoba pověřená tlumočením splňovala nezbytné kvalifikační předpoklady a současně poskytovala záruky nestranného a nezávislého výkonu tlumočnické činnosti. Stranám musí být vždy umožněno se k osobě tlumočníka vyjádřit a vznášet proti ní námítky. Výše uvedené se analogicky uplatní taktéž v případech, kdy jsou tlumočení či překlady zajišťovány stranou. Dotčená strana je v takovém případě povinna doložit kvalifikační a osobnostní předpoklady jí zvolené osoby.
- 7) Jestliže strana po celou dobu přípravy projednání sporu zůstane zcela pasivní a nebude se k věci nikterak vyjadřovat a nebude činit ani žádné procesní návrhy, mohou rozhodci se souhlasem druhé strany rozhodnout o tom, že ústní jednání nebude konáno a spor bude rozhodnut na základě předložených písemných podkladů. Rozhodci v takovém případě dotčenou pasivní stranu výslovně upozorní na následky spojené s tím, jestliže k jejich výzvě výslovně nepotvrdí, že trvá na projednání věci za její účasti.
- 8) Ústní jednání se může konat též prostřednictvím videokonference. Prostřednictvím videokonference se může účastnit ústního jednání též jen některá ze stran, či jiná osoba zúčastněná na řízení. Prostřednictvím videokonference lze uskutečnit též výslech svědků, znalců, resp. jiných osob, či realizovat tlumočení apod. Výjimečně lze připustit též účast prostřednictvím telefonické konference. Účast prostřednictvím takových prostředků dálkového přenosu se považuje za osobní účast při ústním jednání. O využití takových prostředků rozhodují výlučně rozhodci, kteří si mohou vyžádat stanovisko stran a dle potřeby i vyjádření tajemníka Rozhodčího soudu.

Čl. 38

Zápis z ústního jednání

- 1) O ústním jednání ve sporu se pořizuje zápis v jazyce řízení, který musí obsahovat minimálně následující údaje:
 - a) označení Rozhodčího soudu;
 - b) číslo (spisová značka) sporu;
 - c) místo a datum konání ústního jednání;
 - d) označení stran, případně jejich zástupců;
 - e) údaj o účasti stran, případně jejich zástupců;
 - f) údaje o rozhodcích, svědčících, znalcích, tlumočnících a dalších osobách účastnících se ústního jednání;
 - g) popis průběhu ústního jednání;
 - h) reprodukce návrhů a přednesů stran, jakož i jiných důležitých prohlášení;
 - i) přesný záznam všech rozhodnutí přijatých v průběhu ústního jednání, včetně jejich odůvodnění alespoň v sumarizované formě;
 - j) podpisy všech zúčastněných osob.
- 2) Stranám je vždy poskytnut dostatečný prostor pro seznámení se se zápisem z ústního jednání. Na žádost strany mohou být na základě rozhodnutí rozhodců provedeny v zápise změny nebo doplňky, přičemž rozhodci jsou povinni umožnit stranám učinění odpovídajících návrhů.
- 3) Stranám se po skončení ústního jednání poskytne kopie zápisu.

Čl. 39

Zjednodušené řízení

- 1) Strany se mohou písemně dohodnout, že spor bude rozhodci rozhodnut bez ústního jednání pouze na základě písemností. Rozhodci ale mohou ústní jednání nařídit, jestliže se předložené písemnosti ukáží být pro rozhodnutí nedostačující.
- 2) Rozhodci mohou z vlastní iniciativy vyzvat strany, aby se ve lhůtě, která nesmí být kratší než 10 dní od doručení odpovídající výzvy, vyjádřily, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez ústního jednání pouze na základě písemností. Jestliže se strana k této výzvě ve stanovené lhůtě nevyjádří, mohou rozhodci vycházet z toho, že s rozhodnutím sporu bez nařízení jednání souhlasí, avšak jedině v případě, že strany budou ve výzvě na tento důsledek výslovně upozorněny.
- 3) Strany se mohou až do skončení projednávání sporu dohodnout na tom, že není třeba odůvodnění rozhodčího nálezu.

Čl. 40

Zrychlené řízení

- 1) Zrychleným řízením se rozumí řízení s vydáním rozhodčího nálezu nebo usnesení, kterým se řízení zastavuje:
 - a) do 2 měsíců od okamžiku, kdy dojde k předání spisového materiálu rozhodcům dle čl. 29 Řádu. Toto řízení je možné konat výhradně za předpokladu, že strany tuto možnost výslovně sjednají, přičemž odpovídající návrh je v takovém případě oprávněna vznést kterákoliv ze stran.
 - b) do 4 měsíců od okamžiku, kdy dojde k předání spisového materiálu rozhodcům dle čl. 29 Řádu. O konání řízení v tomto režimu může požádat kterákoliv ze stran bez ohledu na to, zda strany tuto možnost sjednaly.
- 2) Lhůty uvedené v odstavci 1 mohou být kdykoliv v průběhu řízení měněny na základě dohody stran nebo za souhlasu stran z podnětu rozhodců.
- 3) Lhůty stanovené tímto Řádem se v případě řízení dle odstavce 1 písm. a) zkracují na třetinu, s výjimkou lhůty k podání žalobní odpovědi, která se zkracuje na 10 dnů ode dne doručení odpovídající výzvy. Pro řízení dle odstavce 1 písm. b) se veškeré lhůty zkracují na polovinu, s výjimkou lhůty k podání žalobní odpovědi, která se zkracuje na 10 dnů ode dne doručení odpovídající výzvy a lhůty pro žádost o odročení (změnu termínu) nařízeného ústního jednání, která zůstává zachována. Lhůta pro doručení konkrétní písemnosti fikcí ve smyslu čl. 15 odst. 6 a 7 Řádu se v obou případech zkracuje na polovinu.
- 4) Nesplní-li strana, která požádala o projednání věci ve zrychleném řízení, své procesní povinnosti ať již ve lhůtách stanovených Řádem nebo individuálně rozhodci a bude-li v důsledku tohoto jejího chování nezbytně prodloužení dané lhůty, nezapočítává se toto prodloužení do lhůty pro vydání rozhodnutí dle odstavce 1.
- 5) Lhůty uvedené v odstavci 1 neběží v následujících případech:
 - a) je postupováno, ať již z jakéhokoliv důvodu, dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.;
 - b) po dobu projednávání námítky nedostatku příslušnosti (pravomoci) Rozhodčího soudu;
 - c) po dobu projednávání námítky vznesené vůči rozhodci, znalci či tlumočníku.

V. Dokazování

Čl. 41

Důkazy – obecně

- 1) Strany jsou povinny prokázat okolnosti, na které se odvolávají při uplatnění svých nároků nebo námitek, jakož i ve svých dalších tvrzeních. Aniž by bylo jakkoliv dotčeno důkazní břemeno stran, jsou rozhodci povinni postupovat při zjišťování skutečností, jež považují za relevantní pro skutkové a právní posouzení případu, aktivně.

- 2) O připuštění jednotlivých důkazních prostředků navrhovaných stranami rozhodují rozhodci dle svého uvážení. Rozhodnutí o nepřipuštění jakéhokoliv důkazu navrženého stranou musí být odůvodněno a rozhodci jsou důvody pro jeho nepřipuštění povinni uvést taktéž v rozhodčím nálezu.
- 3) Za tímto účelem jsou rozhodci zejména oprávněni **(i)** vyzvat strany k předložení listinných důkazů v jejich držení či k zajištění vydání předmětných listin ze strany třetích osob, **(ii)** vyzvat stranu k zajištění přítomnosti osob, jejichž výsledky považuje za potřebný pro zjištění skutkového stavu, **(iii)** zajistit znalce za účelem vyhotovení posudku k odborným otázkám nebo vyzvat strany k zajištění odpovídajícího znaleckého posudku, či jiného odborného vyjádření, **(iv)** nařídít místní šetření, jakož i **(v)** učinit jiná procesní opatření, která budou považovat za vhodná.
- 4) Odmítne-li osoba, v jejímž držení se nachází listina či věc, kterou rozhodci považují pro zjištění skutkového stavu za zásadní, její vydání nebo odmítne-li se osoba, která měla být vyslechnuta, dostavit k jednání před Rozhodčím soudem, mohou rozhodci využít postupu dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. Využití postupu dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. je věcí volného procesního uvážení rozhodců.
- 5) Budou-li rozhodci považovat takový postup za vhodný, mohou strany odpovídajícím způsobem poučit **(i)** o tom jaké důkazy mohou být s ohledem na zjištěné skutečnosti případu vhodné za účelem prokázání tvrzení stran, **(ii)** o vhodném procesním postupu jak stran, tak rozhodců, jehož prostřednictvím by byla vymezena skutková a právní argumentace stran, **(iii)** předběžný názor rozhodců, pokud jde o rozdělení důkazního břemene mezi strany.
- 6) Vyjádření předběžného názoru ve vztahu k procesu dokazování dle odstavce 5 nepředstavuje a nelze jej hodnotit ve smyslu prejudice rozhodců ve věci samé či nedostatku nestrannosti a nezávislosti rozhodců, resp. jako skutečnost, která by jakýmkoli způsobem mohla představovat důvod pro jejich vyloučení.
- 7) Postup dle odstavce 5 nenahrazuje poučení ve smyslu ustanovení § 118a zákona č. 99/1963 Sb. v případě, kdy by rozhodci byli k takovému poučení stran povinni.
- 8) Při stanovení dalšího postupu a rozsahu dokazování vychází rozhodci zejména z **(i)** nároků uplatněných stranami, **(ii)** katalogu skutečností, které jsou mezi stranami sporné nebo naopak nesporné, **(iii)** právního základu nároků uplatněných stranami. Za účelem vyjasnění těchto bodů mohou rozhodci vyzvat strany k vyjádření.
- 9) V případech, kdy není možné některý důkaz navrhovaný stranami provést, a to zejména s ohledem na soukromoprávní status rozhodců a rozhodčího řízení, a strany samy nenavrhnou postup dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., vychází se z toho, že strana, která takový důkaz navrhla, na jeho provedení nadále netrvá a bere takový důkazní návrh zpět. Tím není dotčena možnost postupu dle odst. 4, budou-li rozhodci považovat provedení takového důkazu za potřebné.

- 10) V případě postupu dle § 20 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. je rozhodčí řízení suspendováno po dobu od podání žádosti o tento postup u příslušného soudu až po dobu, kdy bude Rozhodčí soud informován o výsledku vyřízení této žádosti, resp. kdy rozhodci mohou konstatovat obsah vyřízení žádosti soudem. To platí i pro lhůty pro zrychlené řízení.

Čl. 42 **Listinné důkazy**

- 1) Rozhodci postupují v řízení, a to i pokud jde o případné výzvy stranám k předložení určitých dokumentů a/nebo doložení určitých skutečností tak, aby v řízení nedocházelo ke zbytečné produkci písemných dokladů.
- 2) Strana je oprávněna kdykoliv v průběhu řízení požádat, aby rozhodci vyzvali druhou stranu k předložení dokumentů, jež má ve svém držení, za předpokladu, že jsou předmětné dokumenty relevantní pro skutkové a právní posouzení věci a dané dokumenty nejsou veřejně přístupné. Před rozhodnutím o takové žádosti bude poskytnut prostor k vyjádření straně, která by měla požadované dokumenty předložit.
- 3) Strana může předložit písemné důkazy v originále nebo v kopiích, resp. v elektronické formě, přičemž se vychází z toho, že toto vyhotovení odpovídá jejich originálnímu znění. Na základě žádosti druhé strany nebo z vlastní iniciativy mohou rozhodci uložit straně, která se určitého dokumentu dovolává, aby předložila jeho originální vyhotovení. Nevznese-li strana pochybnosti ohledně pravosti či úplnosti listin předložených dalšími stranami v kopii či v elektronické formě, a jestliže rozhodci nepostupují dle předchozí věty, vychází se z nevyvratitelné domněnky pravosti takových listin a rozhodnutí nebo závěry založené na jejich posouzení se považují za rozhodnutí a závěry, jako by byly učiněny na základě originálního vyhotovení těchto listin.
- 4) S jakýmkoli dokumentem předloženým stranou v průběhu řízení, který není veřejně přístupný, budou strany zacházet jako s důvěrným. Veškeré předložené listiny budou využity výhradně ve spojitosti s daným konkrétním řízením před Rozhodčím soudem, s výjimkou případů, kdy by zveřejnění určité listiny, příp. její zpřístupnění jakékoli jiné osobě, bylo požadováno právními předpisy. I v takovém případě může být listina zveřejněna, příp. zpřístupněna jakékoli jiné osobě pouze v rozsahu požadovaném obecně závaznými právními předpisy. Rozhodčí soud není odpovědný za negativní důsledky, které by zveřejnění, resp. zpřístupnění listiny jiné osobě na základě právních předpisů mohlo mít pro stranu, či pro jakoukoli jinou osobu.
- 5) V řízení lze jako listinný důkaz provést na návrh kterékoli strany též důkaz spisem v jiné věci projednávané u Rozhodčího soudu za předpokladu, že s tím souhlasí všechny strany v řízení, kde má být takový spis jako důkaz proveden, jakož i všechny strany v řízení, z něhož má být spis jako důkaz použit. Rozhodci však nejsou vázáni jakýmkoli hodnocením, procesním opatřením, ani rozhodnutím přijatým rozhodci v takovém jiném řízení.

Čl. 43

Výslechy svědků a jiných osob

- 1) Strany mohou za účelem prokázání svých tvrzení kdykoliv v průběhu řízení navrhnout provedení účastnického nebo svědeckého výslechu. Společně s takovým návrhem jsou strany povinny specifikovat, za účelem prokázání jakých skutečností tvrzených danou stranou má být výslech proveden. Rozhodci jsou oprávněni vyžádat si stanovisko druhé strany k navrhovaným výslechům.
- 2) Rozhodci mohou omezit počet osob, jejichž výslech je strana oprávněna navrhnout, jestliže dospějí k názoru, že návrhy na slyšení těchto osob představují obstrukční jednání a zneužití práva strany na předkládání důkazních prostředků.
- 3) Jestliže to rozhodci považují za vhodné či potřebné, mohou strany vyzvat k předložení písemného čestného prohlášení osoby, jejíž výslech je navrhován. Na základě takového písemného prohlášení mohou rozhodci mimo jiné rozhodnout o tom, že navrhovaný výslech je nadbytečný. Takovýto závěr rozhodců nebrání tomu, aby bylo jako listinný důkaz vyhodnoceno a provedeno předmětné čestné prohlášení.
- 4) Před ústním jednáním může být stanoven okruh otázek, jichž se výslech bude týkat. Rozhodci mohou mimo jiné rozhodnout o tom, že výslech se bude týkat výhradně skutečností uváděných v čestném prohlášení předloženém dle odstavce 3.
- 5) Výslech řídí a usměrňují rozhodci, přičemž oběma stranám poskytnou odpovídající prostor pro kladení otázek. Rozhodci jsou zejména oprávněni nepřipustit otázky nevztahující se k projednávané věci, případně otázky, které jsou duplicitní nebo přesahují stanovený předmět výslechu.
- 6) Rozhodci jsou oprávněni stanovit i jiné restriktce týkající se výslechu, zejména pokud jde o jeho časový rozsah. Jestliže strany budou výslech provádět v rozporu s pravidly stanovenými rozhodci a nedojde k nápravě ani po výslovném upozornění rozhodců, jsou tyto oprávněni výslech kdykoliv ukončit.

Čl. 44

Znalecké zkoumání

- 1) Bude-li v řízení zjištěna potřeba posouzení otázek, k nimž jsou nezbytné zvláštní odborné znalosti, mohou rozhodci z podnětu stran nebo na základě vlastní iniciativy jmenovat znalce. V případě ustanovení znalce bez návrhu stran si rozhodci vyžádají stanovisko stran.
- 2) Rozhodci poskytnou v takovém případě stranám možnost vyjádřit se zejména k následujícím skutečnostem:
 - a) návrhy stran ohledně osoby znalce, přičemž rozhodci mohou sestavit katalog kritérií/předpokladů týkajících se např. kvalifikace, dostupnosti, nákladů na vyhotovení posudku atd., která by měl znalec splňovat a z nichž by měly návrhy stran vycházet;
 - b) zadání pro znalce.

- 3) Návrhy stran ohledně osob znalců nejsou rozhodci vázáni a konečný výběr znalce náleží rozhodcům. Rozhodci jsou oprávněni vyžádat si návrhy týkající se osoby vhodného znalce od neutrálních třetích subjektů, kterými mohou být odpovídající profesní organizace, obchodní komory a jiné.
- 4) V případě, že v řízení vyvstane potřeba ustanovení znalce, uplatní se analogicky úprava obsažená v čl. 37 odst. 6 Řádu. Rozhodci i strany jsou oprávněni zvolit osobu nezapsanou na seznamu znalců ve smyslu právní úpravy použitelné pro řízení před soudy. Zvolená osoba znalce, znalecký ústav, nebo jiná odborná instituce (vědecké nebo vědeckopedagogické pracoviště, specializovaný subjekt apod.) však musí splňovat dostatečné předpoklady ohledně odbornosti, nezávislosti a nestrannosti.
- 5) Strany jsou povinny poskytnout znalci veškerou nezbytnou součinnost, zejména mu zajistit přístup k předmětu zkoumání a předat mu veškeré podklady a informace, které si znalec za účelem splnění svého úkolu vyžádá. Nesplní-li strana, a to ani na základě dodatečné výzvy, tuto svou povinnost, mohou rozhodci dle svého uvážení tuto skutečnost zohlednit při skutkovém a právním hodnocení věci.
- 6) Strany jsou k výzvě rozhodců povinny uhradit zálohu na náklady spojené se zajištěním znaleckého posudku s tím, že tyto náklady ponесou strany rovným dílem. V případě, že některá ze stran neuhradí svůj podíl zálohy na náklady znaleckého zkoumání, je k jejich úhradě povinna druhá strana.
- 7) Rozhodci jsou povinni vést a kontrolovat práci ustanoveného znalce a činit veškerá nezbytná opatření, aby znalecké zkoumání probíhalo v souladu se schváleným harmonogramem. Rozhodci jsou povinni strany informovat o jakékoli komunikaci, k níž dojde mezi nimi a pověřeným znalcem.
- 8) Budou-li to rozhodci považovat za nezbytné nebo budou-li to požadovat strany, zajistí rozhodci přítomnost znalce při ústním jednání za účelem jeho výslechu. Rozhodci mohou při výslechu znalců a organizaci jejich výslechu postupovat rovněž formou konfrontace znalců.
- 9) Výše uvedený postup nebrání tomu, aby strany předložily jako listinné důkazy znalecké posudky, odborná vyjádření zpracovaná jimi vybranými osobami se zvláštními odbornými schopnostmi. Strany nejsou při výběru takové osoby jakkoliv omezeny, rozhodci jsou však oprávněni znalecký posudek/odborné vyjádření odmítnout v případě, nebude-li osoba se zvláštními odbornými schopnostmi splňovat elementární kvalifikační předpoklady a/nebo záruky nestrannosti nezávislosti.
- 10) Strany jsou povinny zajistit přítomnost jimi zvolené osoby se zvláštními odbornými schopnostmi při ústním jednání za účelem jeho výslechu, rozhodnou-li o potřebě jeho slyšení rozhodci nebo bude-li na tom druhá strana trvat.
- 11) Alternativu k ustanovení znalce rozhodci tvoří dohoda stran (i) o jmenování společného znalce, (ii) o tom, že každá ze stran nechá ohledně určité sporné otázky vyhotovit za

sjednaných podmínek vlastní odborné posouzení, které bude předloženo rozhodcům. Rozhodci v tomto případě nebudou jmenovat znalce a budou vycházet z dohody stran. Tím není vyloučena možnost, aby rozhodci následně znalce pověřili, jestliže odborná vyjádření předložená stranami dle hodnocení rozhodců neobstojí nebo to bude nezbytné za účelem posouzení odborných vyjádření předložených stranami. Na znalecké zkoumání znalci pověřenými stranami se analogicky uplatní úprava odstavců 1 až 10.

- 12) V případě, že je v průběhu řízení předloženo více posudků, jsou rozhodci oprávněni vyzvat všechny znalce ke konzultacím/konferenci, jejímž výsledkem by byl přehled (i) skutečností, na nichž se znalci shodují, (ii) skutečností, ohledně nichž dospěli znalci k rozdílným závěrům, (iii) odůvodnění rozdílných stanovisek znalců.
- 13) Na základě vyjádření znalců předloženého v souladu s odstavcem 12 mohou rozhodci rozhodnout o tom, že je nezbytné slyšení znalců, přičemž strany jsou v takovém případě povinny zajistit jejich přítomnost.
- 14) V odůvodněných případech, zejména jde-li o posuzování zvláště odborně náročných skutkových otázek, může rozhodčí senát přibrat poradce rozhodčího senátu, který není v žádném vztahu ke stranám a který nemá postavení znalce ve smyslu předchozích odstavců tohoto čl. 44 Řádu. Odborný poradce má výlučně poradní status například ve vztahu k formulaci otázek pro strany, svědky, či pro znalce, alternativních návrhů ohledně osob znalce, směřování postupu v řízení za účelem prokázání skutkového stavu. Rozhodci si před přibráním odborného poradce vyžádají stanovisko stran; strany mohou vznést námitky proti přibrání odborného poradce výlučně, pokud jde o jeho kvalifikaci, jakož i pokud jde o jeho nezávislost a nestrannost. Odborný poradce musí co do nezávislosti a nestrannosti splňovat předpoklady analogické nezávislosti a nestrannosti rozhodců a musí být zavázán k mlčenlivosti ohledně všech okolností sporu, s nimiž by byl seznámen. Podle rozhodnutí rozhodců se odborný poradce může seznamovat s vybranou částí spisové dokumentace, účastnit se ústních jednání či jiných procesních úkonů a porad rozhodčího senátu s výjimkou té části, kdy budou rozhodci přijímat konkrétní procesní rozhodnutí, či rozhodnutí ve věci samé. Náklady vzniklé v souvislosti s přibráním odborného poradce nejdou k tíži stran, ledaže by byl odborný poradce přibrán na základě návrhu strany (stran).

Čl. 45

Provádění a hodnocení důkazů

- 1) Důkazy se provádějí způsobem stanoveným rozhodci. Na základě usnesení rozhodčího senátu může být provedením dokazování nebo jeho části pověřen jeho předseda a/nebo některý či někteří z rozhodců.
- 2) Hodnocení důkazů provádí rozhodci podle vlastního uvážení.
- 3) Jestliže strana v řízení bez odůvodnění jedná v rozporu s instrukcemi rozhodců a v důsledku takového jejího obstrukčního jednání bude znemožněno řádné zjištění skutkového stavu rozhodného pro meritorní rozhodnutí ve věci, může rozhodčí senát tuto

skutečnost zohlednit při skutkovém a právním posouzení věci a rozhodnutí o nákladech řízení.

VI. Skončení řízení

Čl. 46

Forma rozhodnutí

Rozhodčí řízení končí právní mocí rozhodčího nálezu nebo doručením usnesení o zastavení řízení stranám.

Čl. 47

Skončení projednávání věci

- 1) Dospějí-li rozhodci k závěru, že všechny okolnosti spojené se sporem jsou dostatečně vyjasněny, vydají usnesení o ukončení dokazování a o ukončení projednávání věci.
- 2) Do vydání rozhodčího nálezu nebo usnesení o zastavení řízení mohou rozhodci usnesením opětovně otevřít dokazování a projednávání sporu a případně i nařídít nové ústní jednání, bude-li to potřebné k objasnění skutkového stavu nebo tvrzení stran.

Čl. 48

Vydání rozhodčího nálezu

- 1) Rozhodčí nález se vydává v případech, kdy se rozhoduje ve věci samé nebo se ukládá povinnost nahradit náklady řízení včetně případů, kdy má být na základě žádosti stran rozhodčí nález vydán podle jimi uzavřeného smíru. Rozhodčí nález na základě smíru uzavřeného stranami lze vydat pouze tehdy, pokud smír není v rozporu s právními předpisy.
- 2) Ve výroku rozhodčího nálezu, v němž se ukládá povinnost k plnění, určí rozhodci zároveň lhůtu pro toto plnění.
- 3) Je-li dostatečně vyjasněna jenom část projednávaného předmětu sporu, mohou rozhodci prohlásit řízení za skončené jen co do této části a rozhodnout částečným rozhodčím nálezem s tím, že v ostatních částech bude v řízení pokračováno a bude o nich rozhodnuto.
- 4) Je-li sporným nárok jak co do důvodu, tak co do výše, mohou rozhodci projednat a rozhodnout o nároku nejprve co do důvodu, a to mezitímním rozhodčím nálezem, a teprve poté, je-li to třeba, pokračovat v řízení o výši nároku a o tom rozhodnout. Částečný nález lze podle úvahy rozhodců vydat též ohledně dílčích skutkových či právních otázek, jejichž vyjasnění a postavení na jisto v této formě je účelné pro další postup při vedení řízení.
- 5) Dnem vydání rozhodčího nálezu je den, kdy byl rozhodčí nález ústně vyhlášen. Pokud se rozhodčí nález ústně nevyhlašuje, pak je dnem jeho vydání den expedice písemného vyhotovení rozhodčího nálezu stranám.

- 6) Ustanovení o rozhodčím nálezu platí i pro částečný a mezitímní rozhodčí nález.

Čl. 49

Obsah rozhodčího nálezu

- 1) Rozhodčí nález obsahuje zejména následující skutečnosti:
 - a) označení Rozhodčího soudu;
 - b) místo a datum vyhotovení rozhodčího nálezu;
 - c) jména a příjmení rozhodců nebo jediného rozhodce;
 - d) vymezení stran, jejich zástupců a případných dalších účastníků řízení;
 - e) popis předmětu sporu;
 - f) popis průběhu řízení včetně vyjádření stran a důkazů předložených v průběhu řízení;
 - g) popis procesního postupu v řízení;
 - h) výrok, jímž je rozhodnuto o uplatněných nárocích a nákladech sporu;
 - i) odůvodnění rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy se strany dohodly, že nález není třeba odůvodňovat;
 - j) podpisy většiny rozhodců nebo podpis jediného rozhodce;
 - k) není-li nález usnesen jednomyslně, i údaj o této skutečnosti.

- 2) Nemůže-li některý z rozhodců podepsat rozhodčí nález, nebo odmítne-li jej podepsat, uvede takovou skutečnost v rozhodčím nálezu předseda Rozhodčího soudu a potvrdí ji svým podpisem.

- 3) Rozhodčí nález spolupodepisují předseda a tajemník Rozhodčího soudu; tím také ověřují podpisy rozhodců.

Čl. 50

Hlasování o rozhodčím nálezu

- 1) Rozhodčí senát se usnáší o rozhodčím nálezu většinou hlasů. Pokud usnesení o rozhodčím nálezu není jednomyslné, pořizuje se na žádost kteréhokoli z rozhodců o hlasování neveřejný protokol podepsaný všemi členy rozhodčího senátu. K protokolu o hlasování má v odůvodněných případech přístup jen předsednictvo Rozhodčího soudu. K protokolu o hlasování může být poskytnut přístup i třetí osobě, jestliže jeho zpřístupnění nařídí orgán veřejné moci v souladu s právními předpisy.

- 2) V případě, že není ohledně rozhodčího nálezu dosaženo většiny, rozhoduje stanovisko předsedy rozhodčího senátu.

Čl. 51

Kontrola rozhodčího nálezu Rozhodčím soudem

- 1) Před podpisem jakéhokoliv rozhodčího nálezu bude tento předložen sekretariátu Rozhodčího soudu ve formě návrhu, přičemž předseda Rozhodčího soudu provede jeho

kontrolu. V jejím rámci může předseda Rozhodčího soudu vrátit návrh rozhodčího nálezu rozhodcům a navrhnout úpravy formy nálezu a také může upozornit rozhodce na některé podstatné věcné body, zejména na případnou nekonzistentnost, nesrozumitelnost rozhodčího nálezu, jakož i na případné pochybnosti ohledně procesního postupu apod., aniž by tím bylo dotčeno právo rozhodců na svobodné projednání a posouzení věci.

- 2) Bude-li to předseda Rozhodčího soudu považovat za vhodné, předloží návrh rozhodčího nálezu k projednání předsednictvu Rozhodčího soudu, na které v takovém případě přechází oprávnění činit vůči rozhodcům návrhy a upozornění ve smyslu odstavce 1.
- 3) Je-li návrh rozhodčího nálezu vrácen rozhodcům s návrhy a upozorněními, je po jeho opětovném předložení předán ke kontrole opět předsedovi Rozhodčího soudu, a to i v případě, kdy byl původní návrh projednán předsednictvem Rozhodčího soudu. Tím není vyloučeno, aby předseda Rozhodčího soudu na základě svého uvážení takový opětovně předložený návrh rozhodčího nálezu předsednictvu k projednání předložil, bez ohledu na to, který orgán Rozhodčího soudu posuzoval původní návrh.
- 4) Žádný rozhodčí nález nesmí být rozhodci vydán, dokud nebudou vypořádány návrhy a upozornění, kterých se rozhodcům dle tohoto článku dostalo a dokud předseda či předsednictvo Rozhodčího soudu neudělí souhlas s jeho formou.
- 5) Ze strany předsedy Rozhodčího soudu je souhlas udělován konkludentně podpisem rozhodčího nálezu. Předsednictvo Rozhodčího soudu postupuje při kontrole návrhu rozhodčího nálezu v souladu s pravidly pro rozhodování předsednictva obsaženými ve Statutu Rozhodčího soudu. Souhlas předsednictva Rozhodčího soudu znamená současně zmocnění pro předsedu Rozhodčího soudu k podpisu rozhodčího nálezu.

Čl. 52

Vyhlášení rozhodčího nálezu

- 1) Po vydání usnesení o skončení projednání sporu vyhlásí rozhodci rozhodčí nález, tj. uvedou jeho výrok. Je-li alespoň jedna ze stran ústnímu vyhlášení rozhodčího nálezu přítomna, uvede se rovněž i jeho stručné odůvodnění.
- 2) Rozhodci mohou taktéž rozhodnout o tom, že stranám bude doručen písemný rozhodčí nález bez jeho ústního vyhlášení.

Čl. 53

Doplnění a oprava rozhodčího nálezu

- 1) Na žádost strany podanou do 30 dnů od doručení rozhodčího nálezu této straně, může rozhodčí senát vydat doplňující nález, jestliže se ukáže, že nebylo rozhodnuto o všech nárocích stran. Vyžaduje-li doplnění rozhodčího nálezu další projednání věci a/nebo dokazování, jsou rozhodci oprávněni k jejich otevření a učinění všech dalších nezbytných kroků za účelem doplnění rozhodčího nálezu.

- 2) Chyby v psaní nebo počtech a jiné zřejmé nesprávnosti, které se vyskytnou v rozhodčím nálezu, opraví rozhodci kdykoli na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález.
- 3) Doplnující nález nebo opravné usnesení ohledně rozhodčího nálezu je neoddělitelnou součástí doplňovaného nebo opravovaného nálezu. Veškeré náklady spojené s doplněním nebo s opravou rozhodčího nálezu jdou k tíži Rozhodčího soudu.

Čl. 54

Splnění rozhodčího nálezu

- 1) Strany jsou povinny splnit všechny povinnosti uložené v rozhodčím nálezu ve lhůtách v něm uvedených. Uplynutím těchto lhůt se stává rozhodčí nález vykonatelným v souladu s použitelnou právní úpravou *lex arbitri*.
- 2) Není-li v rozhodčím nálezu uložena povinnost k plnění, je rozhodčí nález vykonatelný, jakmile nabyl právní moci.
- 3) Pravomocný rozhodčí nález, jímž se rozhoduje o projevu vůle, nahrazuje v tomto směru prohlášení strany.

Čl. 55

Zastavení řízení bez vydání nálezu

- 1) Jestliže se ve sporu nevydá rozhodčí nález, skončí se řízení vydáním usnesení o zastavení řízení.
- 2) Usnesení o zastavení řízení se vydává zejména v případech, kdy:
 - a) není dána pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu;
 - b) nebyl zaplacen poplatek za rozhodčí řízení v souladu s Pravidly o nákladech;
 - c) nebyla složena jistota k zajištění nákladů řízení dle § 35 Řádu;
 - d) nebyly odstraněny vady žaloby dle čl. 27 Řádu.
 - e) žaloba byla vzata zpět žalobcem a žalovaný netrvá na projednání sporu;
 - f) pominou důvody pro přerušování řízení, přičemž i přes výzvy rozhodců / procesní opatření za účelem opětovného zahájení projednání věci nebudou strany reagovat (účastnit se řízení), případně pokračování v projednávání věci výslovně odmítnou. Rozhodci jsou v takovém případě oprávněni vycházet z toho, že strany ztratily zájem na projednání sporu;
 - g) žalobce kdykoliv v průběhu řízení přestane reagovat na výzvy, procesní opatření a další úkony rozhodců a nečiní jakékoli věcné a/nebo procesní návrhy. I v tomto případě jsou rozhodci oprávněni vycházet z toho, že žalobce ztratil zájem na projednání sporu.
- 3) V případě postupu dle odstavce 2 písm. f) a g) jsou rozhodci povinni na možnost zastavení řízení výslovně upozornit.

- 4) Pro vydání usnesení, kterým se řízení zastavuje, platí přiměřeně čl. 49 až 53 Řádu. Pokud nedošlo k předání spisového materiálu rozhodcům dle čl. 29 Řádu, vydá z podnětu tajemníka usnesení o zastavení řízení předseda Rozhodčího soudu. Podpis tajemníka se v takovém případě nevyžaduje.

Část čtvrtá **Náklady řízení**

Čl. 56

- 1) Komplexní úprava nákladů rozhodčího řízení vedeného před Rozhodčím soudem je obsažena v samostatném předpisu Rozhodčího soudu schvalovaném předsednictvem Rozhodčího soudu, kterým jsou Pravidla o nákladech rozhodčího řízení. Pravidla o nákladech rozhodčího řízení nejsou součástí Řádu, byť postup podle Řádu může být podmíněn splněním povinností podle Pravidel o nákladech rozhodčího řízení. Pravidla o nákladech rozhodčího řízení může Rozhodčí soud kdykoliv měnit. Tajemník Rozhodčího soudu učiní veškerá opatření zajišťující, že strany budou mít možnost se s Pravidly o nákladech rozhodčího řízení kdykoliv seznámit, resp. že tento dokument bude veřejně přístupný.
- 2) Pravidla o nákladech rozhodčího řízení se zveřejňují stejně jako Řád.
- 3) Do vydání Pravidel o nákladech rozhodčího řízení se otázky spojené s poplatkem za rozhodčí řízení řídí stávajícími předpisy Rozhodčího soudu.

Část pátá

Čl. 57 **Účinnost**

- 1) Tento Řád Mezinárodního rozhodčího soudu v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno byl schválen valnou hromadou Českomoravské komoditní burzy Kladno dne 25. října 2023, přičemž dne 12. prosince 2023 nabylo právní moci rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ze dne 22. listopadu 2023 čj. MPO 111594/2023 a dne 12. prosince 2023 rozhodnutí Ministerstva zemědělství ČR ze dne 7. prosince 2023 čj. MZE-68345/2023-13124 o udělení státního povolení ke změně Řádu Mezinárodního rozhodčího soudu v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno. Tento Řád byl zveřejněn v Obchodním věstníku dne 18. prosince 2023 a nabyl účinnosti dnem zveřejnění. Tímto dnem nahrazuje Řád Mezinárodního rozhodčího soudu v Praze při Českomoravské komoditní burze Kladno ve znění účinném od 19. října 2017.
- 2) Řízení zahájená před dnem účinnosti tohoto Řádu se dokončí podle dosavadních předpisů, pokud se strany písemně nedohodnou, že se dokončí podle tohoto Řádu.